

கடவுள்துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் வேளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை

“எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க வைனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்” —திருவள்ளுவர்.

தோதுதி-நூகூ.]

சித்திரபானு-ஸௌஜப்பசி மீர்

[பகுதி-க2.]

Vol. 39.

October–November 1942.

No. 12.

உள்ளுறை.

சங்கீத பாரிஜாதம்:	— ஸ்ரீ. சுவாமி விபுலாந்தரவர்கள்	நுட்டு—நுட்டு
இயுவள்ளிச் சீடி:	— ஸ்ரீ. ராவல்லாஹிப். வெ. ப. சுப்பிரமணிய ஆராய்ச்சி:	நுட்டு—நுட்டு
முதலியாரவர்கள் G.B.V.C.		நுட்டு—நுட்டு
விருதூன முன் கேள்விஹம்:	— } ஸ்ரீ. பெ. நா. அப்புஸ்வாமி	நுட்டு—நுட்டு
	ஜயரவர்கள் B.A., B.L.	நுட்டு—நுட்டு
அகநானுஹ:	— } ஸ்ரீ. ராவல்லாஹிப். S. கையாபுரி	நுட்டு—நுட்டு
	பிள்ளையவர்கள் B.A., B.L.	நுட்டு—நுட்டு
சேதுவேந்தர் பிறந்ததின்:	— } ஸ்ரீ. J. நாராயணசுந்தரமையங்கா	நுட்டு—நுட்டு
வைபவம்:	— } ரவர்கள்	நுட்டு—நுட்டு
சேதுபதிமஹராஜாவர்களது		
34-வது வேவள்ளுணைநாள்விழா	— } புலவர்கள்	நுட்டு—நுட்டு
நாண்மக்கலக்கவிகள்:		
மதிப்புரை,—		நுட்டு—நுட்டு
சேந்தமிழ் நகூ-ஆம் தோததியில் உள்ளுறை முதலியவை:		க—க

பத்திரீசுவியர்—திரு. நாராயணயங்கார்.

வந்தும் ஒன்றுக்கு நூ 4.] [தளிப்பிரதி அணு—8.

வெளிநாடுகளுக்கு நூ 4—8—0.

1942.

—

கடவுள்துணை.

செந்தமிழ்.

தோகுதி-ங்கூ.]

சித்திரபானு-ஷஸ்திப்பசி மீ

[பகுதி-கூ.

Vol. 39.

October–November 1942.

No. 12.

சங்கீத பாரிஜாதம்

சவாமி விடுலாந்தரவர்கள்.

அஹோபலபண்டிதர் என்னும் பெரியார் வடமொழியில் வகுத்த சங்கீத பாரிஜாதம் என்னும் இசைதாலானது காளிவரவேதாந்த வாக்சர், சாரதாபிரசாத்கோஷர் எனப் பெயரிய அறிஞரிருவரால் 1879-ஆம் ஆண்டிலே கலகத்தாநகரத்து நாதன் ஸமஸ்க்ருத யந்திரசாலையிலே அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. அச்சிட்டு அறு பது ஆண்டுகளுக்குமேலாகவிட்டமையினாலே இந்நாற்பிரதிகள் கிடைப்பது அரிதாயிற்று. நாலாகிரியரதுகாலம் வரலாறு முதலியன அறிதற்கில்லையெனப் பதிப்பாகிரியர் கூறுகின்றனர். தனித்த ஓர் ஏட்டுப்பிரதியினின்றும் பதிப்பிக்கப்பட்டமையின் இடையிடையே சிலபாகங்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நாளின் நேரமொழி பெயர்ப்பு, பாரசீக (இராணிய) மொழியிலே ஆக்கப்பட்டதென்றும் அம்மொழிபெயர்ப்புப் பிரதியான்று ஸர் உவில்லியம் ஜோண்ஸ் என்னும் பேரறிஞரால் ஸன்டன்மாநகர்க்கு அனுப்பப் பட்டதென்றும் அம்மொழிபெயர்ப்புப்பிரதியின்பிரதி கிடைத்தாலன்றி விடுபட்ட பாகங்களை நிறைவித்தற்கு வழியில்லையென்றும் பதிப்பாகிரியர் முகவரையிற் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இந்துவிற் கூறப்பட்டிருக்கின்ற இசைமரபு சங்கீதரத்தினாகரமரபினின்று வேறுபட்டது. வீணைக்கு மெட்டுவைத்தற்கு இந்துவாசிரியர் தருகின்ற கணக்கினைத் தனியாகப் பின்பு ஆராய்வாம். இடைக்காலத்திலிருந்த இவ்வாசிரியர் நரம்புக்கருவிகளை வாசிப்போர்க்குப் பெரிதும் பயனளிக்கின்ற அலங்காரங்களை விரித்துக் கூறுகின்றார். அவற்றை உளங்கொள்ப்புக்குமுன் அழகுக்கலை யனைத்திலுக்கும் பொதுவாகிய சில இலக்கணங்களை ஆராய்ந்தறி வாம்.

அகரமுதல் னகரவிறவாகிய முப்பதும், சார்ந்துவரன்மரபினவாகிய மூன்றும் என்னும் முப்பத்துமூன்று எழுத்துக்களைத் தொழிற்படுத்துதலினாலே இயற்றமிழானது, பொருள்பொதிந்த சொற்களை ஆக்கி அவை கருவியாகப் பாரகாவியங்களையும் நீதி நூல்களையும் வகுத்து இம்மைமறுமைப் பயனளிக்கின்றது.

சரிகமபதாநி என்னும் ஏழு ஒசை கருவியாக இசைத்தமிழானது ஏழ்பெரும்பாலைகளைவகுத்து அவை நிலைக்களமாக நூற்றுமூன்று பண்களைப் பிறப்பித்து அவைதமதுவிரிவாகப் பதினேராயிரத்துத் தொளாயிரத்துத்தொண்ணுறையிலிருந்து என்னுங் தொகையின வாகிய ஆதிபிசைகளையமைத்து இம்மையின்பழும் தேவர்ப்பராவதலானென்தும் மறுமையின்பழும் பெறுமாறுசெய்கின்றது.

நகை அழுகை இளிவரல் மருட்கை அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகை என்னும் மெய்ப்பாடுகளை நிலைக்களமாகக்கொண்டு உள்ளத்துணர்வினாலும், உடலுறுப்பினாலும், மொழித்திறத்தினாலும், நடையுடையினாலும் (இவற்றை முறையே சாத்விக, அங்கிக, வாசிக, ஆகர்ய அவிநயங்களை வடமொழிப்பரதங்கூறும்) அவை தம்மைத் தொழிற்படுத்தி இருவகைக்கூத்து, பத்துவகைநாடகம் என்னு மிவற்றைத் தோற்றுவித்து நாடகத்தமிழ் உள்ளத்திற்கு உவகையளிக்கின்றது.

குரு, லகு, எனங்கின்ற இருவகையசைகள்கிலைக்களமாகத் தோன்றிய விருத்தவிகற்பங்கள் ஆயிரக்கணக்காகப் பெருகினின்றன. நேர்கோடு வட்டம் முக்கோணம் ஆகிய மூன்று மூலவழிவங்களைக் கொண்டு வரும் பொருள்களைப் பிறப்பித்து அவை நிலைக்களமாகக்கொண்டு நடையுடையினாலும், உடலுறுப்பினாலும், மொழித்திறத்தினாலும், நடையுடையினாலும் (இவற்றை முறையே சாத்விக, அங்கிக, வாசிக, ஆகர்ய அவிநயங்களை வடமொழிப்பரதங்கூறும்) அவை தம்மைத் தொழிற்படுத்தி இருவகைக்கூத்து, பத்துவகைநாடகம் என்னு மிவற்றைத் தோற்றுவித்து நாடகத்தமிழ் உள்ளத்திற்கு உவகையளிக்கின்றது.

களினின் ருதோன்றிய உருக்கள் எண்ணிறந்தன. எல்லாவகையான வர்ணங்களும் அமைந்த அழகிய படங்களை அச்சியற்று வோர் பயன்படுத்தும்நிறங்கள் நீலம், மஞ்சள், சிவப்பு என்னும் மூன்றுமேயாம்.

இவ்வாறு ஆராயுமிடத்துக் கண்ணினாலும், செவியினாலும், உள்ளத்தினாலும் உணர்ந்து இன்புறற்பாலவாய் அழகுக்கலையுருக்க வெள்ளாம் ஒருசில மூலவருக்கள் காரணமாகத்தோன்றினின் ரன வென்பது தெளிவாகின்றது.

உருக்களை ஆக்கிக்கொள்ளும் முறையினைக்கறும்நால்கள் பொதுவியல்புகளை வகுத்துக்காட்டுவன. புலவன், இசையோன், கூத்தன், ஓவியனன்று இன்னேர் தமது சொந்த ஆற்றலினாலே நுண்ணிய விகற்பங்களைத் தோற்றுவித்துச் செம்மைநலஞ்சான்ற உருக்களைப் பெருக்குதலினாலே அழகுக்கலைகள் விருத்தியடைகின்றன.

பிற்காலத்தாரால் துறை தாழிசை விருத்தம் என வகுக்கப்பட்ட பாவினங்கள் பெரிதும் இசைத்தமிழ்ப்பாலவாதவின் இயற்றமிழ் கூறப்படுகுந்த ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுர் அவையனைத்தினையும் அவைதம்முன் அடங்காத சிலவற்றையும் ஒருபிழும்பாகக் கொச்சகவொருபோகெனக்கூறியமெந்தார். குறித்த முஞ்சினு வொள்ளுகிய விருத்தமானது கம்பர், சேக்கிமார், வில்லிபுத்தூர் என்னும் உத்தமக்கவிகளது கையிலே எத்தனையோபலவாகிய அழகிய உருவங்களைப்பெற்றுத் தனிச்சிறப்புடையதாகவினங்கு கின்றது. விருத்தத்தின் ஒருபிரிவாகிய வண்ணவிருத்தம். அருணகிரிநாதரது இசையொடுமருவிய அருட்புலமைகாரணமாக ஆயிரக்கணக்கான அழகிய உருவங்களைப் பெற்றுநிற்கிறது.

இவ்வாறு நோக்குமிடத்துப்புத்தம்புதிய உருவங்களைப்படைத் துத்தருதலே கவிஞர் முதலிய அழகுக்கலையோரியற்றுதற்குரிய அருங்தொழில் என்பது புலனுகின்றது. மரபுபட்டுவந்த உருவங்களிற் பயின்றேர் நுண்ணுணர்வடையராயின் புதிய உருவங்களை எளிதின் அமைப்பர். முன்னிருந்து இறந்துபட்ட உருவங்களை ஆராய்ந்துகண்டறிதற்கும் அத்தகைய பயிற்சியும் நுண்ணுணர்வும் வேண்டப்படுபவேயாம்.

குறு

செந்தமிழ்

அஹோபலர் வகுத்துக்காட்டிய இசையுருவங்களை எழுதப் புகுவாம். எழுதுமிடத்து ஜி ஷி ஸி ஹி எனத் தமிழ்வழக்கிற கலந்துள்ள வடவெழுத்துக்களை உருத்திரியாது கைக்கொண்டும் ஏனைய எழுத்துக்களை வடமொழியாக்கவிதிகட்கியையத் திரித் தும் எழுதுவாம். ஓரிடத்தில் ஸ்ரீயேங்: என்பதை ஒவியொற்றுமை பற்றி ஸ்ரீயேங் எனக்கொண்டாம்.

1. பத்திரம்

ஸி ஸி	ரி கி ரி	க ம க	ம ப ம
ப த ப	த னி த	நி ஸி னி	ஸி னி ஸி

2. நந்தம்

ஸஸி	ரிரி	ஸஸி	நிரி	கக	நிரி
கக	மம	கக	மம	பப	மம
பப	தத	பப	தத	நிதி	தத
நிதி	ஸஸி	நிதி	ஸஸி	நிதி	ஸஸி

3. ஜிதம்

ஸ க ரி ஸி	ரி ம க ரி	க ப ம க
ம த ப ம	ப னி த ப	த ஸி னி த

4. ஸோமம்

ஸஸி	கக	ரிரி	ஸஸி	ரிரி	மம	கக	ரிரி
கக	பப	மம	கக	மம	தத	பப	மம
பப	நிதி	தத	பப	தத	ஸஸி	நிதி	தத

5. கிரீவம்

ஸ க ரி க ம க ரி ஸி	ரி ம க ம ப ம க ரி
க ப ம ப த ப ம க	ம த ப த னி த ப ம
ப னி த னி ஸி னி த ப	

6. பாலம்

ஸ க ரி ம ம க ரி ஸி	ரி ம க ப ப ம க ரி
க ப ம த த ப ம க	ம த ப னி னி த ப ம
ப னி த ஸி ஸி னி த ப	

சங்கீத பாரிஜூதம்

ஞுலக்

7. பிரகாசம்

ஸஸ ரிரி கக மகரி கரிஸ
 ரிரி கக மம பமக மகரி
 மம பப தத நிதப தபம
 பப தத நினி ஸநித நிதப

8. விஸ்தீரணம்

ஸா ரீ கா மா பா தா னி ஸா

9. நிஷ்கர்ஷம்

ஸஸ ரிரி கக மம பப தத நினி ஸஸ

10. காத்திரவர்ணம்

ஸ ஸ ஸ ரிரிரி ககக மமம
 பபப ததத நிநிநி ஸஸஸ
 ஸஸஸஸ ரிரிரிரி கககக மமமம
 பபபப தததத நிநிநிநி ஸஸஸஸ

11. விந்து

ஸா ஸா ஸா ரி ரீ ரீ க கா கா கா ம மா மா மா ப
 பா பா பா த தா தா தா னி னி னி ஸ

12. ஹஸிதம்

ஸ ஸ ரி ஸரிக ஸரிகம ஸரிகமப
 ஸரிகமபதநி ஸரிகமபதநி ஸ
 அல்லது

ஸ ரி ரி ககக மமமம பபபபப
 தததததத நிநிநிநிநிநி ஸஸஸஸஸஸஸ

13. பிரேங்கிதம்

ஸாரீ ரீகா காமா மாபா பாதா தானி னீஸா

14. ஆக்ஷிப்தம்

ஸஸகக ரிரிமம ககபப மமதத பபநிநி ததஸஸ

ஒன்று

செந்தமிழ்

15. ஸந்திப்ரச்சாதநம்

ஸரிகா ரிகமா கமபா மபதா பதஞி தங்லா

16. உத்கீதம்

ஸஸரிகா ரிரிகமா ககமபா மமபதா
பபதஞி ததங்லா

17. உத்வாஹிதம்

ஸ ஸ ஸ ரி ரி க ம ரி ரி ரி க க ம ப
க க க க ம ம ப த ம ம ம ப ப த ஞி
ப ப ப ப த த ஞி ஸ

18. திரிவர்ணம்

ஸ ரி க க க ரி க ம ம ம க ம ப ப ப
ம ப த த த ப த ஞி ஞி த ஞி ஸ ஸ ஸ

19. பிருத்தவேணி

ஸஸஸ ரிரிரி ககக ரிரிரி ககக மமம
ககக மமம பபப மமம பபப ததத
பபப ததத ஞிஞிஞி ததத ஞிஞிஞி ஸஸஸ

[8 முதல் 19 வரையுமூன்ள பன்னிரண்டினையும் அவரோஹ
ணத்திலுங் கொள்க. அவரோஹணக்கிரமங்களைக் கற்போர்.
முறைப்படி எழுதிக்கொள்ளலாம். இவை 20 முதல் 31 வரையு
மூன்ள எண்களைப் பெறுவ.]

32. மந்திராதி

ஸ ரி க ம	ம க ரி ஸ	ஸ ரி க ரி	ஸ ரி க ம
ரிக ம ப	ப மகரி	ரிக மக	ரிக ம ப
க ம ப த	த ப மக	க ம ப ம	க ம ப த
ம ப த ஞி	ஞி த பம	ம ப த ப	ம ப த ஞி
ப த ஞி ஸ	ஸ ஞி தப	ப த ஞி த	ப த ஞி ஸ

சங்கீத பாரிஜூதம்

நீக

33. மந்திரமத்யம்

ஸ க ரி க	ம க ரி க	ரி க ரி ஸ	ஸ ரி க ம
ரி ம க ம	ப ம க ம	க ம க ரி	ரி க ம ப
க ப ம ப	த ப ம ப	ம ப ம க	க ம ப த
ம த ப த	நித ப த	ப த ப ம	ம ப த னி
ப னி த னி	ஸ னி த னி	த னி த ப	ப த னி ஸ

34. மந்திராந்தம்

ஸஸ	ரிரி	கக	மக	ரிக	ரிஸ
ரிரி	கக	மம	பம	கம	கரி
கக	மம	பப	தப	மப	மக
மம	பப	தத	நித	பத	பம
பப	தத	நினி	ஸநி	தனி	தப

35. பிரஸ்தாரம்

ஸம ரிப கத மநி பஸ

36. பிரஸாதம்

ஸரி	ஸரி	ஸரி	கரி	ரிக	ரிக	ரிக	மக
கம	கம	கம	பம	மப	மப	மப	தப
பத	பத	பத	நித	தனி	தனி	தனி	ஸ்நி

37. வியாவிருத்தம்

ஸகரிம	ஸரிகம	ரிமகப	ரிகமப
கபமத	கமபத	மதபநி	மபதனி
பநிதஸ	பதநிஸ		

38. சலிதம்

ஸகரிக	மரிகஸ	ஸரிகம
ரிமகப	பகமரி	ரிகமப
கபமத	தமபக	கமபத
மதபநி	நிபதம	மபதனி
பநிதஸ	ஸதநிப	ஸநிதப

39. பரிவர்த்தம்

ஸ்கமரி ரிமபக கபதம்
மதங்கிப பங்கிலத தஸ்ரிகி

(நூற்பதிப்பிலே ஈற்றுக்கீர் 'தஸ்ரிலை' எனத் தரப்பட்டிருக்கிறது.)

40. ஆகோபம்

ஸ்ரிக ரிகம கமப பமத மதங் தங்கை

41. விஞ்சு

ஸா ஸா ஸாரிஸா கா ரீ ரீ ரீகரீ மா
கா கா காமகா பா மா மா மாபமா தா
பா பா பாதபா நீ தா தா தாநிதா ஸா

42. உத்வாஹிதः

ஸ்ரிகரி ரிகமக கமபம
மபதப பதங்க தங்கைஙி

(மேலே 11. விஞ்சு, 17. உத்வாஹிதமெனப் பெயரெய்தி நின்றனவாதவின், இங்குக்கூறிய இரண்டும் அவற்றின் விகற்பமெனக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.)

43. ஊர்ம்மி

ஸ மமம ஸம ரி பபப் ரிப க ததத கத
ம நிநிநி மநி ப ஸஸஸ பஸ

44. ஸமம்

ஸ்ரிகம மகரிலை ஸ்ரிகம
ரிகமப பமகரி ரிகமப
கமபத தபமக கமபத
மபதங் நிதபம மபதங்
பதங்கை ஸநிதப பதங்கை

45. பிரேங்கம்

ஸஸமம ரிரிபப ககதத மமநிதி பபஸஸ

சங்கீத பாரிஜாதம்

நூல்

46. நிஷ்கல்லிதம்

ஸம ஸம ஸரிகம ரிப ரிப ரிகமப
கத கத கமபத மனி மனி மபதனி
பஸபஸ பதனிலை

47. ஸ்யேநம்

ஸரி ஸக ஸம ஸப ஸத ஸநி ஸஸ
ரிக ரிம ரிப ரித ரினி ரிலை
கம கப கத கனி கஸ
மப மத மனி மஸ
பத பனி பஸ
தனி தஸ
நிலை

48. கிரமம்

ஸ ரி ரி க க ம ரி க க மமப
க ம ம ப ப த ம ப ப ததனி
பதத நினிலை

49. உத்காடிதம்

ஸக ஸக ஸரிகம ரிம ரிம ரிகமப
கப கப கமபத மத மத மபதனி
பனி பனி பதனிலை

50. ரஞ்ஜிதம்

ஸக ரிக ஸரிகம ரிம கம ரிகமப
கப மப கமபத மத பத மபதனி
பனிதனி பதனிலை

51. ஸங்கில்ருத்தம்

ஸரிக ரிகம கரிலை ரிகம
ரிகம கமப மகரி கமப
கமப மபத பமக மபத
மபத பதனி தபம பதனி
பதனி தனிலை ரிதப தனிலை

52. பிரவிருத்தகம்

மேலே ஸங்கினிருத்தத்திற்குத்தந்த ஸ்வரங்களை இரட்டித்து எழுதிக்கொள்க.

53. வேணு

ஸமகம ஸரிகம	ரிபமப ரிகமப
கதபத கமபத	மாநிதனி மபதனி
பஸ்சிஸ பத்சிஸ	

54. லலிதஸ்வரம்

ஸஸ மம கக ரிஸ	ஸரிகரி ஸரிகம
ரிரி பப மம கரி	ரிகமக ரிகமப
கக தத பப மக	கமபம கமபத
மம னினி தத பம	மபதப மபதனி
பப ஸஸ னிதி தப	பதனித பதனிஸ

55. ஹ்ராங்காரம்

ஸஸ பப ரிரி தத	கக னினி மம ஸஸ
---------------	---------------

56. ஹ்லாதமாநம்

ஸமகரி ரிபமக கதபம	மாநிதப பஸ்சித
------------------	---------------

57. அவலோஹிதம்

ஸஸஸ மமம ரிரிரி	பபப ககக தத்த
மமம னினினி பபப	ஸஸஸ

58. இந்திராலிம்

ஸரி கம கரி	ஸரிகரி ஸரிகம
ரிக மப மக	ரிகமக ரிகமப
கம பத பம	கமபம கமபத
மப தனி தப	மபதப மபதனி
பத னிஸ னித	பதனித பதனிஸ

59. மஹாவஜ்ஜரம்

ஸரி கரி ஸரி ஸரிகம	ரிக மக ரிக ரிகமப
கம பம கம கமபத	மப தப மப மபதனி
பத னித பத பதனிஸ	

சங்கீத பாரிஜூதம்

நுட்டு

60. நிர்த்தோஷம்

ஸரி ஸரி கம	ரிக ரிக மப
கம கம பத	மப மப தனி
பத பத நிலை	

61. ஸீரம்

ஸரி ஸரிக ஸரிகம	ரிக ரிகம ரிகமப
கம கமப கமபத	மப மபத மபதனி
பத பதனி பதனிலை	

62. கோகிலம்

ஸரிக ஸரிகம	ரிகம ரிகமப
கமப கமபத	மபத மபதனி
பதனி	பதனிலை

63. ஆவர்த்தம்

ஸரி கரி ஸரி ஸரி ஸரிகம
ரிக மக ரிக ரிக ரிகமப
கம பம கம கம கமபத
மப தப மப மப மபதனி
பத நித பத பத பதனிலை

64. ஸதாநந்தம்

ஸரிகம ரிகமப கமபத மபதனி பதனிலை

65. சக்ராகாரம்

ரிரிரிரி	ஸரிரிரி
ககககக	ரிககக
மமமமம	கமமமம
பபபபப	மபபபப
ததததத	பதததத
நினிநிநி	தனிநிநி
ஸஸஸஸஸ	நிலஸஸஸஸ

66. ஜவம்

ஸ ரி க ம ப த னி ஸ னி த ப ம க ரி ஸ
 ஸ ரி க ம ப த னி த ப ம க ரி ஸ
 ஸ ரி க ம ப த ப ம கீ ரி ஸ
 ஸ ரி க ம ப ம க ரி ஸ
 ஸ ரி க ம க ரி ஸ
 ஸ ரி க ரி ஸ
 ஸ ரி ஸ

67. சங்கம்

ஸரா ஸரா நித	நி நி தப	தா தா பம
பா பா மக	மா மா கரி	கா கா ரிஸ

68. பத்மாகாரம்

ஸ ரி ஸ ஸ ஸ ரி க க
 ரி க ரி ரி ரி க ம ம
 க ம க க க ம ப ப
 ம ப ம ம ம ப த த
 ப த ப ப ப த னி னி
 த னி த த த னி ஸ ஸ

69. வாரிதம்

ஸ னினினி	ஸ ததத	ஸ பபப	ஸ மமம
ஸ ககக	ஸ ரிரிரி	ஸ ஸஸஸ	

‘இவ்வாறு அறுபத்தெட்டு அலக்காரங்கள் கூறப்பட்டன’ என நூலாசிரியர் உரைத்தார். 44 ஸமம், 45 பிரேங்கம் என்னும் இரண்டினையும் பதிப்பாசிரியர் ஒரே இலக்கங்கொடுத்து நிறுத்தித் தொகையினை அறுபத்தெட்டு ஆக்குகின்றார்.

இவற்றைத்தொழிற்படுத்துமுறைகள் நூலிலுள் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆயுள் நீட்சி ஆராய்ச்சி

(Longevity Research.)

ஸ்ரீ: ராப்சாகிப். V. P. கூப்பிரமணியழகுவர்கள், G.B.V.C.

இந்தக் கட்டுரையில், ‘சர்வசனாஞ்சகசாத்திரம், (Popular Science) என்னும் அமெரிக்கத் திங்கள்வெளியீட்டில் 1941-ஆம் வருடத்து அக்டோபர்மாதப் பிரசரத்தில் ‘பட்டினிகிடந்து வாழ் நாளைப் பெருக்கு’ (Stay Hungry and Live Longer) என்ற தலைப்பின்கீழ் உள்ள கட்டுரைக்கருத்துக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

டாக்டர். கிளைவ் எம். மக்கே. (Dr Clive M. McCay) என்ற ஆராய்ச்சிசிபுணர் கார்நெல் பல்கலைக்கழகத்தில் (Carnell University) ‘உணவும் நீதியவாழ்வும்’ (Diet and Longevity) என்ற பொருள்பற்றி எட்டுவருடகாலமாக ஆராய்ச்சிசெய்துவருகிறார். அவர், அளவுகடவாத பட்டினிகிடப்பவர் அதிககாலம் வாழ்கின்றார்களென்ற உண்மையைச் சோதித்துக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றார்.

அவர் இரண்டாயிரத்தைந்றாறு எலிகளைக்கொண்டு சோதனை எடுத்திக் கண்டுபிடித்த முடிவு, வாழ்நாள் நிறுத்தற்கும் குறைத்தற்கும் காரணம் நாம் என்ன உணவை உண்கின்றோமென்பதைப் பொறுத்ததன்று, எவ்வளவு உணவை உண்கின்றோமென்பதைப் பொறுத்ததென்பதாம்.

மனிதனுடைய பூரணஆயுச நாறுண்டென்றால், எலியின் முழுவாழ்நாள் உத்தேசமாக ஆயிரம் நாளென்னலாம். ஆகவே, ஆகாரவித்தியாசசம்பந்தமாக, மனிதனுக்கு எண்பதுவருடகாலத்தில் ஏற்படும் பயன், எலிகளின் திறத்தில் எண்ணுறுதாட்பய னுக்கு ஒப்பாமென்று விஞ்ஞானிகள் (Scientists) மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். புட்டிகரமான போசனப்பொருள்களை இட்டப்படி தின்னிட்ட எலிகள் எழுநாறுநாட்களிற் கிழமாய் இறக்குந்தறுவாயிலிருக்கின்றனவென்றும், அந்த உணவுப்பொருள்களை அரைவயிறாவு சிரம்பத் தின்னிட்ட எலிகள் எழுநாறுநாள்களின் முடிவில்

பலமுடையனவாயிருக்கின்றனவென்றும், சோதித்தறிந்து அறிவு நூற்புலவர் (Scientists) உண்டு சுருங்குதல் உயிர்வாழ்வு நீடித் தற்குக் காரணமென்று தண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

மேற்கூறிய டாக்டர் மக்கே, ஒருவர் நீண்டகாலம் வாழ்த்தற்கு, அவருடைய முன்னேர் பலர் நீடிய ஆயுளினராயிருத்தலுக்கு அடுத்தபடியாக, உடலுக்குவேண்டிய சத்துக்களுள்ள உணவைத் திருப்தியாகும் அளவுக்குக் குறைந்த அளவாக உண்ணுதல் உதவுவதாமென்று கூறுகின்றார். உடம்பு சிறிது மெலிவாகும்படி உணவைச்சுருக்குதல் ஆயுளைச் சிலவருடங்கள் அதிகமாக நீடிக்கச் செய்யுமென்பது அவர் சோதனைசெய்தறிந்து சொல்லுவது.

அவர் தம் ஆராய்ச்சிக்கு எவிகளைத் தெரிந்தெடுத்ததன் காரணம், மேலே கூறியபடி மனிதருக்கு ஒருவருட ஆயுள் எவிகளுக்குப் பத்துநாள் ஆயுளுக்குச் சமமாயிருப்பதோடு, உணவுகள் மனிதரைப்பாதிப்பதுபோலவே எவிகளையும் பாதிக்கின்றனவென்பதாம்.

அவர் இன்ன இன்னவகை யுணவுவகைகள் இன்ன இன்ன அளவுடையவை எவிக்குரியவையென்று தெரிந்து, அந்த உணவு வகைகளைத் தம் சோதனைக்குட்படுத்திய எவிகளுக்குக்கொடுப்ப தில், சிலவற்றுக்கு, அவ்வணவுவகைகளை முழு அளவாகக்கொடுத்து, அதே தொகையுள்ள வேறுசில எவிகளுக்குப் பாதியளவாகக் கொடுத்தார். பாதியளவுபெற்ற எவிகள் முழு அளவு பெற்ற வைகளினும் அதிகாலம் வாழ்ந்தன. பாதியணவுபெற்ற எவிகளின் இருதயத்துடிப்பு (Heartbeating), ஒருநிமிடத்துக்கு முஞ்சூக இருக்க, முழுஉணவுபெற்ற எவிகளுக்கு நானுாருகவிருந்தது. முன்னையவை பின்னையவற்றிலும் வேகங்குறைந்த உயிர்வாழ்வடையனவாய், அதுகாரணமாக, அதிக வாழ்நாளுடையனவாயிருங்கன; ஆயினும் அதிக தீவிரமாக வேலைசெய்யும் மூளையடையனவாகக் காணப்பட்டன. குறைந்த உணவு, சிந்தனைச்தியை மிகுவித்துத் தேக்கச்சுத்தியைக் குறைவித்தது.

ஆயுள்நீட்சி ஆராய்ச்சி

நூகு

அவர், நடுவபசடைய இருநாறு எலிகளை ஜம்பதைம்பதாக நான்குபகுதிகளாகப் பகுத்து, ஒவ்வொருபகுதிக்கு ஒவ்வொரு வகை உணவை அதிகமாகக்கொடுத்துப் பார்த்தபோது, அதிகப் படுத்தப்பட்ட எந்தவகை உணவாலும் ஆயுள் அதிகமாகவில்லை யென்றும், ஸீர்மட்டும் ஸீக்கப்பட்டபாலாவது (Whole—Milk Powder) கல்லீரலாவது (Liver) அதிகமாகக்கொடுக்கப்பட்ட எலிகள், அவ்விரண்டுணவுகளிலொன்று அதிகமாகக் கொடுக்கப்படாதவைகளைக்காட்டிலும், இரட்டிப்புக்காலம் சந்ததியுண்டுபென் னும்சக்தி (Virility) யடையவைகளாயிருக்கின்றனவென்றும் கூறுகின்றார்.

அவர், உணவுவகைகளில் உடம்பின்சதை எலும்பு நரம்பு முதலிய பகுதிகளுக்கு அவசியமான சத்துக்களைல்லாம்வேண்டிய அளவிலிருக்கவேண்டுமென்றும்* அந்த உணவு வகைகளைக் குறைந்த அளவில் உட்கொள்ளுவதால் ஆயுள்நீடிக்கின்றதென்றும் மனிதரது எண்பது அல்லது நூற்று வயதுக்குச்சரியான எண்ணூறு அல்லது ஆயிரம்நாள் வயசள்ள எலிகள் பாதியளவுணவுகள் கொடுக்கப்பட்டவை உடல் சிறுத்தவைகளாயிருந்தாலும் பூரணசுகம் (Perfect health) உடையவைகளாயிருக்கின்றனவென்றும் மறுபடி அதிக அளவு உணவு கொடுக்கப்பட்டால் உடல் வளர்ந்து சற்றுக்குறையப் பூரணஆகிருதியடைகின்றனவென்றும், குறைந்த உணவு கொடுக்கப்பட்ட ஓர் எலி, மனிதரது நூற்றுநாற்பத்து மூன்றுவயசக்குச் சமானமான ஆயிரத்துநானூற்று முப்பதானாள் வரை வாழ்ந்ததென்றும் கூறுகின்றார்.

* இந்திய உணவுப்பொருளைப் பற்றியவில்லரம் இதனடியிற்குறித்த புத்தகத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

Health Bulletin No. 23.

The nutritive value of Indian Foods and the Planning of satisfactory diets (Revised and Enlarged) 1938.

Published by the Manager of Publication, Delhi.
Printed by the Manager, Government of India Press, Simla. 1939.

Price Annas 2 or 3

அவர், குறைந்த அளவு உணவுகொள்வோர் ஆயுட்குறை வுடையவர்களாயிருந்தால், அதற்குக்காரணம், அந்த உணவு வேண்டிய அளவுக்குப் பாதிக்குங்குறைவாயிருப்பதும் உடம்புக்கு வேண்டிய சத்துக்கள் குறைவாயிருப்பதுமாமென்று கூறுகிறார்.

அவர் உணவு சம்பந்தமாகக்கறுவது, நம்முன்னேர், வயிறு கொள்ளக்கூடிய அளவில் அரைவாசியிடம் உணவும் கால்வாசி யிடம் நீரும் எஞ்சிய கால்வாசியிடம் வெற்றிடமுமாயிருக்கும்படி உண்ணுவது சுகாதாரவிதியென்று கூறியிருப்பதை ஒருவாறு ஒத்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

எந்த ஒருபொருள் இல்லாததானால், மற்றெல்லாப்பொருள்களும் இருந்தும் இல்லாதனவாகுமோ, அந்த ஒருபொருளாகிய உயிர்வாழ்வை அதிகப்படுத்துவதினும் சிறந்தது யாதுமில்லை யென்பது மறுக்கக்கூடாதது. அப்படிப்பட்ட உயர்தனிச்சிறப்புடைய உயிர்வாழ்வை நீட்டிக்கும் உபாயங்களைக் கண்டுபிடிப்பது னும் சிறந்தமுயற்சி ஒன்றுமில்லையென்பது ஒருதலை. அத்தகைய உத்தமமுயற்சியாகிய ஆயுள்ளீட்சி ஆராம்ச்சியின் முக்கியத்தையறிந்து, அதைத் தொடுத்து நடத்துதற்கு உதவியாக, ராக்பேல்ஸ் தருமத்தான (Rockefeller Foundation) நிதிநிர்வாகிகள், அறுபதினுயிரம் டாலர்கள்* நன்கொடையளித்திருக்கிறார்கள்.

* டாலர், அமெரிக்கநாணயம். ஒரு டாலர் மூன்றுருபாய் பெறுமானமாகும்.

விஞ்ஞானமுன்னேற்றம்*

[ஞீ: பே. நா. அப்புஸ்வாமி ஜயவர்கள், B.A., B.L.]

நவீன விஞ்ஞானம் ஒவ்வொருகிமிஷமும் ஒங்கிவளர்ந்துவருகிறது. ஆயினும், சிலர், ‘விஞ்ஞானம் தீமைவிளைப்பது, ஆகலால் அது தீது; அது முன்னேறுவதும் அவசியமேயன்று, தீயோர் நட்புப்போல் அதன் வளர்ச்சி நமக்கு என்றென்றும் தீங்கையே விளைவித்துக்கொண்டிருக்கும்’ என்று குறைக்கிறார்கள். உண்மையில் விஞ்ஞானம் நன்றா? தீதா?

வலிமிக்க பஸ்மாசுரன் தவஞ்செய்தான். தெய்வம் மனமகிழ்ந்து ‘நீ கேட்டவரத்தை அளிப்பேன்’ என்றது. ‘யார்தலையில் நான் கையைவைத்தாலும் அவர் உடனே நீறுய்ப்போகவேண்டும்’ என்று அவன் வரங்கேட்கவே தெய்வமும் அவ்வரத்தை அருளிற்று. ‘உந்தலையிலேயே கையைவைத்துச் சோதிப்பேன்’ என்று பஸ்மாசுரன் கூறித் தனக்கு வரமளித்த தெய்வத்தையே அழிக்க முயன்றார். அத்தெய்வமும் அஞ்சி ஒடவேண்டியதாயிற்று. இறுதியில் தானே தன்தலையிற் கையைவைத்துக்கொண்டு அவன் மடிந்தான்.

இராவணன் கும்பகருணன் விபீஷணன் ஆகிய மூவரும் நற்குலத்தில் தோன்றியவர்கள்; கற்றுணர்ந்தவர்கள். மூவரும் தவஞ்செய்தார்கள். மனிதரை இகழ்ந்த இராவணன் தான் கேட்ட வரம் பெற்றார். நித்தியத்துவம் விரும்பிய கும்பகருணன் தன்னுடைய லக்ஷியம் தவறி நித்திரையைப் பெற்றார். அவர்கள் இருவரும் சிலகாலம் சிறந்துவாழ்ந்தார்கள். இறுதியில் அழிந்துபோனார்கள். தெய்வபக்தி ஒன்றையே நாடித் தவஞ்செய்த விபீஷணனே அரசு பெற்றார், சாகாமையும் பெற்றார்.

தவம் நன்றா? தீதா?

* இது, சென்னை அகில இந்திய ரேடியோநிலையத்திலிருந்து 3-11-42-ல் ஒலிபரப்பப்பட்டது. அதிகாரிகள் அதுமதிபெற்றுப் பிரசரிக்கப்பட்டது.

பஸ்மாசுரன் இராவணன் கும்பகருணன் போன்றவர்களைக் கொண்டு தவத்தைக் குறைக்குறபவர் யாருமில்லை. அவர்கள் தீய வழிச்சென்றது தவத்தின் குறையன்று, அவர்களுடைய மனங்கிலையின் குறையேயாகும்.

தவத்தைப்போன்றதே விஞ்ஞானமும். தவத்தைப்போல் விஞ்ஞானமும் ஆற்றல் அளிப்பது; வாழ்க்கையை மேன்மைப்படுத்துவது. நம்முடைய மனங்கிலைக்கு ஏற்ப அதை நன்மைக்கோ தீமைக்கோ நாம் பயன்படுத்தலாம். நம்முடைய மனத்தை நாம் பண்படுத்திச் சீரிய மனங்கிலையை அடைவோமானால் விஞ்ஞானத்தால் நமக்குக் கிடைக்கும் சக்தியைக்கொண்டு இவ்வுலகத்தை நரகத்துக்கு ஈடாக்கும் வறுமையையும் பிணியையும் பெரும்பாலும் நிக்கிவிடலாம். ஊன் உடை உறைவிடம் ஆகிய மூன்றும் நமக்கு இன்றியமையாதவை. இம்மூன்றுவிஷயத்திலும் விஞ்ஞானமுன் னேற்றம் நமக்கு மிகமிகப் பயனளித்திருக்கிறது.

நம்முன்னேர்கள் ஒருகாலத்தில் காட்டிற் கிடைத்ததைப் பொறுக்கி உண்டுவந்தார்கள். நாம் இப்பொழுது வேண்டிய செடி கொடி மரங்களைப் பயிராக்கி அவற்றின் விளைவுகளை உணவுப் பொருள்களாகக் கொள்ளுகிறோம். பூமியில் ஓரிடத்தில் வாழும் நாம் மற்றொரிடத்தில் விளையும் உணவுப்பொருள்களைப் பெறுகிறோம். வருஷம் ஒருமுறை அல்லது இரண்டுமுறை விளையும் உணவுப்பொருள்களை வருஷம் முழுவதும் உபயோகித்துவருகிறோம். பயிராக்குதல், இடம் மாற்றுதல், சேமித்துவைத்தல் ஆகிய இம்மூன்றுதுறைகளிலும் நவீன விஞ்ஞானவளர்ச்சி உதவிபுரிகிறது. பயிரின் வளர்ச்சிக்குவேண்டியவாறு சிதோஷ்னாவிலைகளை வெப்பம் ஒளி மின்சாரம் முதலியவற்றால் மாற்றம் முறைகள் இப்போது அறியப்பட்டுள்ளன. குளிர்நாட்டுப் பயிர்களை உஷ்ணநாடுகளிலும் உஷ்ணநாடுகளில் வளரும் செடிகளைக் குளிர்நாடுகளிலும் விளைவிக்க முடிவதால் நமக்குவேண்டிய பயிரைப் பல இடங்களிலும் பயிராக்க முடிகிறது.

விஞ்ஞானமுன்னேற்றம்

நுசா

புதிதாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சில இரசாயனப்பொருள்களைச் செடிகளுள் புகுத்துவதால் அச்செடிகளை வேண்டியவாறு மெதுவாகவோ விரைவாகவோ வளரச்செய்யமுடிகிறது. மழை பனி வெயில்களால் சேதமுறை உரிய பருவத்தில் அவற்றைப் பலன் கொடுக்கச்செய்யமுடிகிறது. மேலும் இம்மருந்துப்பொருள்களாலும் எக்ஸ்பிரெக்ரணங்கள் முதலியவற்றைும் பயிர்களில் நமக்கு உதவும் பகுதியாகிய வேரையோ தண்டையோ இலையையோ பூவையோ காயையோ மிகப் பெரும் அளவில் வளருமாறு தூண்டமுடிகிறது. ‘கரும்புபோல் வளர்ந்து ஒருதாளிற் படிநெல் காய்க்கும் நெல்லைப் பயிரிடுவது முடியாதகாரியம்’என்று சொல்வதற்கு இல்லை.

தாவர ஆராய்ச்சியாளர்களின் நுண்ணிய கருவிகளின் உதவியால் நூதனமான காய்கனிவகைகளை இயற்றமுடிகிறது. விதையில்லா ஆரஞ்சும், பன்னீர்மணங்கமமும் ஆப்பிரிஞ்சும் இவற்றை சில. ஒர் இடத்தில் விளையும் காய்கனி முதலியவை மற்றொரிடத்தில் விளைவதில்லை; ஒரு பருவத்தில் விளைபவை மற்றொருபருவத்தில் விளைவதில்லை. இவற்றை உலகமுழுதும் வருஷமுழுதும் உபயோகப்பதற்கும் நவீன விஞ்ஞானம் உதவியிருக்கிறது. காய்கனிகளின் பெரும்பகுதி-நூற்றுக்குத் தொண்ணுறுபங்கு-தண்ணீராக உள்ளது. தக்கமுறைகளால் காய்கனிகளைச் சுவற்றச்செய்தால், இவை சுவைகெடாதபடியும் இவற்றிலுள்ள வைட்டமின் உணவுச்சத்துக்கள் அழியாதபடியும் பாதுகாக்கலாம். இவற்றிலிருக்கும் அதிகப்பயனற்ற சீர்ப்பகுதிமட்டும் நீங்கிவிடும். பிறயாவும் கெடாதிருக்கும். இந்திலையில் இவற்றின் அளவும் எடையும் குறைந்துவிடுமாதலால் இவற்றை ஒரிடம் விட்டு மற்றொரிடத்துக்கு எடுத்துச்செல்வது மிகவும் எளிதாகிறது.

காய்கனிகள் வெகுசீக்கிரம் அழுகிக் கெடுவதால் அவற்றைப் பறித்து அதிகாளாகுமுன் உபயோகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. நவீன விஞ்ஞானிகள் குளிர்ச்சியால் அவை அழுகுவதைத் தடைசெய்கிறார்கள். குளிர்ச்சிமிக்க இரசாயனப்பொருள்களால் அவற்றை அப்படியே உறைந்து விறைத்துப்போகச்செய்கிறார்கள்.

வேண்டும்போது அவற்றைச் சிரான்திலைக்குக் கொண்டுவந்து உபயோகிக்க இயலுகிறது.

நவீன விஞ்ஞானிகள் மக்களது உடல்நிலையறிந்து ஏற்றவையான புதுப்புது உணவுப்பொருள்களை இயற்றித்தருகிறார்கள். புதுச்சைவகைளையும் புதுமண்ணக்கைளையும் இவற்றிற் புகுத்துகிறார்கள். உடலுக்கு இன்றியமையா இரசாயனப்பொருள்கள் வைட்டமின்கள் முதலியவை இவற்றில் இருக்குமாறு நவீனமுறைகளால் இவர்கள் செய்துதருதலாற் பல்சைவயுண்டியை நாம் பயன்பட உண்ண இயலுகிறது.

பயிருக்குத்தக்கவாறு நிலத்தை மிகச் செம்மையாகப் பண்படுத்தி உரமிடும் முறைகளைக் கண்டுபிடித்தும், உழுதல் தண்ணீர் பாய்ச்சதல் முதலியவற்றுக்கு வேண்டிய கருவிகளை மேன்மேலும் சிறங்கமுறையில் அமைத்தும், செடிகளைப் பாழாக்கும் பலவகைப் பூச்சிகளை அழித்தும், துணைசெய்யும் பூச்சிகளைப் பாதுகாத்தும், மண்ணில்லா இடத்திலும் செடிகளை வளரச்செப்தும் வருகிற விஞ்ஞானிகள் விவசாயிகளுக்குச் செய்துள்ள உதவி கொஞ்சங்கஞ்சமன்று.

உதவாப்பொருள்களை உணவுப்பொருள்களாக அவர்கள் மாற்றுவது, நாம் எண்ணியெண்ணி வியத்தற்குரியது. மரத்தூணையும் துண்டுகளையும் விலங்குணவாக மாற்றல், குமட்டும் ஆமணக்கெண்ணைய், நாற்றம்வீசும் பருத்திவிதையெண்ணையும் முதலியவற்றைச் சுவையும் மணமும் சத்தும் உள்ள நல்லுணவாக்கல் முதலியன நவீன விஞ்ஞானிகள் செய்துள்ள உதவிகளிற் கில.

ஆதிகாலத்தில் ‘ஆடையின்றி வாடையின்மெலிந்து, கையது கொண்டு மெய்துபொத்திக் காலதுகொண்டு மேலதுதழுவி’வாழ்ந்த நம்முன்னேர்கள் பலவகை மிருகங்களின் தோலையும் மரவுரியையும் ஆடையாக அணியக் கற்றார்கள். பிறகு நாளடைவிற் சணலும், பருத்தியும் பட்டும் கம்பளியும் நமது ஆடைக்கு உரிய பொருள்களாக இருந்துவந்தன. சிறிதுகாலத்திற்குமுன்பு செயற்கைப்பட்டடை

இயற்ற இரசாயனிகள் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். இவை நீரில் நனைவன், நெருப்பில் எரிவன், பூச்சிகளால் உண்ணப்படுவன், நாளைடுவில் மெருகிழுங்கு கந்தையாவன். இவ்வாறு ஆகாதபொருள் ஒன்று நமக்கு ஆடைப்பொருளாக இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்! நவீன விஞ்ஞானிகள் இத்தகைய பொருளை இயற்றிவிட்டார்கள். அது என்னவென்று நினைக்கிறீர்கள்? அதுதான் கண்ணுடிப்பஞ்ச.

ஓர் இராத்தல் கண்ணுடியை இழையாகச்செய்தால் மூவாயிரம்மைல் நீளமுள்ள கண்ணுடிநூல் ஆகிறது. மயிரி னும் பன்மடங்கு மெல்லிய கண்ணுடியிழைகள் இவ்வாறு செய்யப்படுகின்றன. கண்ணுடிநூல் நூற்கும் எந்திரசாலையொன்றில் நாள்தோறும் ஆறுகோடிமைல் நீளமுள்ள நூல் நூற்கிறூர்களாம்! இந்தக்கண்ணுடிப்பஞ்சிழை தண்ணீரால் நீணவுருது, அழுகாது, நெருப்பில் எரியாது, அதை அணைக்கவும் உதவும். பூச்சிகளும் இதை அனுகுவதே கிடையாது. இப் பஞ்சிழையை நூலாக நூற்று நெய்த துணி மிகவும் பளபளப்புள்ளதாயும் நெருப்புப்பற்றாததாயும் கதகதப்புள்ளதாயும் இருக்கும். வேண்டியநிறமுள்ளதாக இதைச் செய்வதும் எளிது. ஆனால் இது பட்டாடையைப்போல் வேண்டியவாறு சுருங்கி நீளாது. இது இதற்குள்ள ஒருகுறைதான். இந்தக்குறையை நீக்கமுடியுமா? நித்தியப்படி உடுப்பதற்கு இக்கண்ணுடியாடை உதவுமா? யார் கண்டார்கள்? கண்ணுடியுடையை உடுத்தால் உடல்முழுதும் தெரியாதா? இதற்கு ஆடை உடுப்பானேன்? என்று கேட்கத்தோன்றும். வேண்டிய அளவு உடலைமறைக்கும்படியாகக் கண்ணுடியைச் செய்யமுடியும். மெல்லிய மஸ்லின் ஆடையைப்போலவோ அல்லது தடிக்கம்பளியைப்போலவோ கண்ணுடியைச் செய்துகொள்ளமுடியும்.

ஆதிகாலத்தில் நம்முன்னேர்கள் மரப்பொந்துகளிலும் குகைகளிலும் வாழ்ந்தார்கள். இப்பொழுது தரத்துக்கேற்றவாறு குடிசைமுதல் மாளிகைவரையிற் கட்டி வாழுகிறார்கள். எனினும் இவை முற்றிலும் திருப்தியாக இன்னும் அமையவில்லை. இவை

நெருப்புக்கு இரையாகின்றன; பூகம்பங்களால் அதிர்ந்துவிடுகின்றன; வெடிகுண்டுகளால் தகர்த்தெறியப்படுகின்றன. காற்றுக்காக ஜன்னல்வைத்தால் வெயிலும் மழையும் உள்ளே நழைகின்றன. உள்ளிருப்பவர்களுக்குப் போதிய மதைவும் இருப்புதில்லை.

இக்கால விஞ்ஞானிகள் கல்லினும் உறுதியான சிமெண்டையும் இரும்பையும் உபயோகித்து அழியாவீடுகள் கட்டுகிறார்கள். இவற்றிலுள்ள கண்ணூடிக்கற்களால் ஆகிய சுவர்கள், வெளிச்சத்தை உள்ளே விடுகின்றன; மழையையும் காற்றையும் பிறர் பார்வையையும் வேண்டாலுளிகளையும் தடுக்கின்றன. இவற்றின் உள்ளே வைத்திருக்கும் எந்திரங்கள் இங்குள்ள அறைகளை உடலுக்கு இதமான சிதோஷ்ணாடிலையில் வைப்பதோடு, தூசியற்ற நல்லகாற்றையும் உள்ளேவிடுகின்றன; கெட்டகாற்றை அகற்றுகின்றன. என்றும் பளபளப்புள்ள மங்காத உலோகங்களாற் செய்யப்பட்ட நாற்காலி மேஜை முதலிய தட்டுமுட்டுச் சாமான்களும், கண்ணுக்குச் சிறிதேனும் கெடுதல்செய்யாத வெள்ளொளிவீசும் விளக்குக்களும், அயல்நாட்டுச்செய்திகளைச் சொல்லும் ரேடியோவும், அவற்றைக் கண்ணென்றிருக்கின்றன.

இவ்வளவும் செய்துதரும் விஞ்ஞானம் மேன்மேலும் முன்னேற்றம் அடையத்தானேவேண்டும்? அமிர்தம்போன்ற உணவை உண்டு, ஒளிவீசும் மிக மெல்லிய ஆடை உடுத்து, அழிவில்லா மாளி கைகளில் இன்பமாகவும், மனதுமைதியோடும் நாம் வாழ்வோ மானுல் இவ்வுலகம் தேவலோகமாக ஆகிவிடுமென்றோ?

அகநானா அறு*

[சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழ்த்துறைத்தலைவர்
ராவீஸ்வரமீப் ஸ்ரீ. எஸ். வையாபுரி பிள்ளையவர்கள் B.A., B.L.]

காதலுணர்ச்சி தோன்றுதகாலம் இல்லை; அது தோன்றுத
இடமில்லை. அதனுடைய ஆச்சரியமான சக்தியினால் இயக்கப்
படாத உயிரினமும் இல்லை. மக்கள் அநாகரிகமாய் வாழ்ந்துவந்த
காலங்டொட்டு இன்றுவரை இக்காதல் அவர்கள்மனத்தில் நிலைத்து
வந்திருக்கிறது. மக்களை விட்டுவிட்டு, அவர்களுக்குக் கீழ்த்தரமா
யுள்ள பிராணிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் இவ்வுணர்ச்சியானது
வியாபித்தேவந்திருக்கிறது. இனி எக்காலத்திலாவது இவ்
வுணர்ச்சி மறைந்துவிடலாம் என்று நினைப்பதற்கும் இடமில்லை.
ஆகவே இது நித்தியம் என்று சொல்வதில் என்ன தடை?

ஆனால் இந்த நித்தியப்பொருளினுடைய தோற்றம் ஒரே
படியாய் இருப்பதில்லை. மக்களுடைய நாகரிகத்துக்கும் பழக்கவழக்
கங்களுக்கும் தக்கபடியும், இடம் காலம் முதலியவற்றிற்குத் தக்க
படியும் வேறுபடுகிறது. இந்தக் காலத்தை எடுத்துக்கொண்டோ-
மானால் சினிமா அரங்குகள், நாடக அரங்குகள், ஆண்களும் பெண்
களும் சேர்ந்துமைக்கநேரிடும் பற்பல துறைகள் இவற்றிலெல்ல
லாம் காதல்நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்வதைக் காண்கின்றோம். மதங்கள்
முன்னேற்றம் அடைந்து, இருபாலாரையும் தம்வசமாக இழுத்து
அவர்களை இயக்குவித்த காலத்திலே, கோயில் குளங்கள் கூடக்
காதலுக்கு நிலைக்களமாக இருந்ததை நாம் படித்திருக்கிறோம்.

* இது, சென்னை அகில இந்திய ரேடியோநிலையத்திலிருந்து 12-11-42ல்
ஒலிபரப்பப்பட்டது. அதிகாரிகள் அதுமதிபெற்றுப் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

நூல்

செந்தமிழ்

அக்காலத்திற்கும் பல நூற்றண்டுகளுக்குமுன்பு, சமய ஆசாரங்களும், சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகளும் அத்தனையாக முதிர்ந்து இறகவில்லை. தமிழ்நாட்டில்மட்டுமன்று; எல்லா நாடுகளிலும் இப்படியே. ஜனங்கள் தட்டுத்தடை அதிகமில்லாமல், ஒருவரோடொருவர் உறவாடிவந்தனர். பொதுப்படையாக இயற்கையோடு ஒட்டியநெறியில் ஜனங்கள் வாழ்ந்துவந்தார்கள் என்று சொல்லலாம். அந்தப் பழையகாலத்தில் தமிழ்நாட்டில் எவ்வகையான காதல்நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன என்று தெரிந்துகொள்வதற்கு நாம் விரும்புவது இயற்கையல்லவா? அங்கிகழ்ச்சிகளைக் கூறும்நால்களுள் மிகப் பெரியதும் அகநானோறு; இதை நேருந்தோகை என்றும் சொல்லுவது உண்டு.

இந்தால் ஒரு புலவரால் செப்பப்பட்டதல்ல. 144 புலவர்கள் பற்பல சமயங்களில் பாடிய 400 செய்யுட்களைக்கொண்டது இந்தப் பழையநால். இப்படிப் பல புலவர்களால் இயற்றப்பெற்று ஒருவரால் தொகுக்கப்பட்டதனாலே, இதைத் தொகைநால்களுள் ஒன்று என்று சொல்லுவார்கள். இதைத் தொகுக்கும்படியாகக் கட்டளையிட்டவன் உக்கிரப்பேருவழி என்ற ஒரு பாண்டிய அரசன். இந்தாலில் அடங்கிய செய்யுட்களில் மிகச் சிறியவை 13 அடிகள் கொண்டவை. மிகப்பெரியவை 31 அடிகள் கொண்டவை. போர் முதலிய விஷயங்களைப் புறம் என்று சொல்லுவதும், காதல் முதலிய விஷயங்களை அகம் என்று சொல்லுவதும் தமிழ்ப்புலவர்களுடைய வழக்கம். அதனாலேதான் இந்த நாலுக்கு அகநானோறு என்று பெயர்.

இந்த நாலிலும் அகத்தைப்பற்றிக்கூறும் மற்றச் சங்கநால்களிலும் வருணிக்கப்படுகிற காதற்காட்சிகளுக்கும் இவற்றிற்குச் சமார் 500.ஆண்டுகளுக்குப் பிற்பட்ட நால்களில் வருணிக்கப்படுகிற காதற்காட்சிகளுக்கும் அதிக வேறுபாடு உண்டு. பிற்பட்ட நால்களில் உள்ள காட்சிகள் நாடக அரங்கிலுள்ள நடிப்புக்களோ. இவற்றில் ஓர் ஆண்மகனும் ஒரு பெண்மகனும் தன்னாந்தனியாக

ஒருசோலையிலே சந்திப்பது; அங்கே பெண்மகளைப் பார்த்தவுடன் ஆண்மகன் ‘இவள் பூமியிலுள்ளவளோ? தெய்வலோகத்திலுள்ளவளோ? நாகலோகத்தில் உள்ளவளோ?’ என்று சந்தேகப்படுவது; பின்னால் சில காரணங்களைக்கொண்டு இவ்வுலகத்தில் உள்ளவள் தான் என்று துணிவது; இவைபோன்ற பல விநோதக் காதல் நடிப்புக்கள் உள்ளன. இவைகள் வாழ்க்கையிலே உண்மையாக நிகழுக்கூடியவையல்ல. இவை நகைச்சுவைக்குத்தக்க எடுத்துக் காட்டாகுமே தவிர, உண்மையென்றோ கவிச்சுவையுடையதென்றே கொள்ளமுடியாது. ஆனால் அகநானூறு முதலிய நூல்களில் வருகின்ற காதல்நிகழ்ச்சிகள் வாழ்க்கையிலே நிகழுக்கூடியவைகளாகும். கவித்துவரீதியில் உண்மை என்று கருதக்கூடியவையாகும். சிலபொழுது அவை உயர்ந்த லட்சியங்களைக் காட்டுவதாக இருக்கலாம். ஆனாலும் அவை முற்றும் இயல்பானவை என்பதும், உண்மையானவை என்பதும் மறுக்கமுடியாத விஷயங்கள்.

இங்கே கூறிய உண்மையைப் பின்வரும் உதாரணங்களிற் காணலாம்.

‘யாக்கைக்கு, உயிரியைந் தன்ன நட்பின் அவ்வுயிரி
வாழ்தல் அள்ள காதல்
சாதல் அள்ள பிரிவி யோளே’

என்று அகநானூறு (339) கூறுகின்றது. யாக்கை என்றால் உடம்பு என்று பொருள். உடம்பும் உயிரும் ஒன்றுக்கொன்று இன்றி யமையாதனவாய் உள்ளன. இவையிரண்டும் தொன்றுதொட்டு வேற்றுமையில்லாமல் கலந்தே வருவன. இவை இரண்டும் இன்பதுண்பங்களைச் சமமாக அனுபவிப்பன. அவ்வாறே கணவனும் மனைவியும் வேற்றுமையின்றி இருப்பவர்கள்; இன்பதுண்பங்களை ஒருமிக்க அனுபவிப்பவர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் இன்றியமையாது உள்ளவர்கள். இப்படியாக இந்த அடிகளின் பொருளை விளக்கலாம். ஆனால் இந்தப் பொருள்விளக்கமெல்லாம் உவமானத்தின் நயத்தை

முழுவதும் எடுத்துக்காட்டிவிடுவதாகாது. இந்த உவமானத்தைச் சொல்லுங்கோறும், சொல்லுங்கோறும் புதிதான் ஓர் இன்பத்தை நாம் அடைகிறோம். இந்த நயத்தை உணர்ந்தே தமிழ்வேதம் செய்த திருவள்ளுவரும்,

‘உடம்போ யீரிடை யேள்ளமற் றள்ள¹
மடந்தையோ டேம்மிடை நடை’.

என்று கூறுகின்றார்.

‘வாழ்தல் அன்ன காதல்’, ‘சாதல் அன்ன பிரிவு’—இவை எத் தனி பொருட்பொலிவுள்ளனவாக அமைந்திருக்கின்றன. ஆழ்ந்த சிருஷ்டி - ரகசியம் ஒன்று இவற்றில் பொதிந்துகிடக்கிறது. ஆனால், இச் சொற்களில் ததும்புகிற உணர்ச்சியும் வேகமும் அழகும்தான் நம்மை முக்கியமாகக் கவர்கின்றன. இம்முன்றும் பாரதியின் பாடலில்,

காதல் காதல் காதல்
காதல் போயிற் காதல் போயிற்
சாதல் சாதல் சாதல்’

என்று வரும் அடிகளிலும் தோன்றி உள்ளக்கடவின் அடிகிலத் தைத் தொட்டுவிடுகின்றன. இப்படிப்பட்ட உத்தமமான காதல் வாழ்வுவாழ்ந்தவர்கள் எவ்வாறு ஒருவரையொருவர் காதலிக்க நேர்ந்தார்கள்?

மாலைப்பொழுது. கடற்கரை. அங்கே வாழ்ந்துவந்த சிறுபெண் களின் சிறுகூட்டம். அவர்கள் மணவிற் சிறுவீடு அமைத்தும், சிறு சோறு சமைத்தும் விளையாடிவந்தார்கள். தளர்ந்து ஓரிடத்து உட்கார்ந்தார்கள். கல்விகற்று மெலிவதற்குரிய கலாசாலைகள் முற்காலத்தில் இல்லையல்லவா? அதனால் இப்பெண்கள் அனைவரும் உடல்நலங்குன்றுமல் இளமை தளிர்த்துவிளங்க, அழகு சோபிக்கக் கூடியிருந்தனர். அப்பொழுது ஆண்மகன் ஒருவன், புருஷலட்சணங்கள் பலவும் பொருந்தியவன், அங்கே வரநேர்ந்தது. பெண்கள் கூட்டத்தில் ஒருத்தியைக்கண்டதும் அவனுடைய மனத்திலே

என்றுமில்லாத ஓர் உணர்ச்சி உண்டாயிற்று. மனத்தைப் பறிகொடுத்துபோன்ற ஒரு தளர்ச்சி. இத்தளர்ச்சி உடம்பிலும் தாக்கிவிட்டதுபோல உணர்ந்தான். அப்பெண்களை நோக்கிப் ‘பொழுதுபோய்விட்டது. எனக்குச் சோர்வாக இருக்கிறது: சீங்கள் சமைத்துவைத்திருக்கும் உணவுகிடைத்தால் மிகவும் உபகாரமாயிருக்கும்’ என்றான். இதைக்கேட்டதும் அப்பெண்கள் முகத்தைக்கவிழ்த்து, ஒருவர்முதுகின்பின் ஒருவர் ஒடுங்கியிருந்துகொண்டு, ‘இந்த உணவு உங்கள்போன்றவர்களுக்கு ஏற்றதல்ல’ என்று சொல்லினர். சொல்லிவிட்டு உடனே, ‘அதோ ஒருகப்பல் வருகிறது. அதைப் பார்க்கப்போவோம்’ என்று தம்முள்கூறிக்கொண்டு தாங்கள் அமைத்த சிறுவிடு முதலியவற்றைக் காலினாலே அழித்து விட்டு அனைவரும் ஓடிவிட்டார்கள். ஓடிவிட்டவர்களுள் தான் முன் பார்த்த ஒருத்தியை மீளவும் உற்றுநோக்கி ‘நான் போகட்டுமா?’ என்று வருத்தத்துடன்சொல்லி அந்த ஆண்மகன் தயங்கின்றான். அப்படி அவன் சின்றதோற்றம் அந்தப்பெண்ணின் கண்ணுள்ளின்றுகொண்டேயிருந்தது. இந்த முறையிலே நேர்ந்த காதலின் பயனுகத்தான் அவர்கள் இருவரும் மனம்முடித்துக் காதல்வாழ்வு வாழ்ந்துவந்தனர். இச்சித்திரம் அகநானாற்றில் 110-ஆம் செய்யுளில் வரையப்பட்டுள்ளது.

இச்செய்யுளை இயற்றிய புலவன் தன் இதயம் நிரம்பிய உணர்ச்சியிலே எழுதுகோலைத் தோய்த்து எழுதினான் என்றுதான்நாம் சொல்லவேண்டும். ‘ஒருவர்முதுகின்பின் ஒருவர் ஒடுங்கியிருந்துகொண்டு’ என்றது நமதுநாட்டுச் சிறுபெண்களின் இயல்பை எத்தனை நன்றாக உணர்த்துகிறது! ‘நான் போகட்டுமா?’ என்று சொல்லி நிற்பவனது உள்ளத்திலே, எத்தனை வருத்தம் தேங்கியிருந்தது என்பதை யாரால் அளவிடமுடியும்!

காதல்வாழ்வில் இன்பழும் துன்பழும் கலந்துவருவது இயற்கையே. காதலைப் பிரிந்துவாழுங்காலத்தில் காதலியின் செயலைப் பாருங்கள். காதலன் எப்பொழுதுவருவான் என்று எங்கிய

வண்ணமாயிருக்கிறார்கள். இவ் ஏக்கம் மற்றவர்கள் அறிந்துவிடக் கூடாது என்று நினைக்கிறார்கள். இதனைக்குறித்துப் பிறரோடு பேசுவதற்கென்றாலோ மனம் இடங்கொடுக்கவில்லை. ஆனால் காதலோ கடல்போலக் கொந்தளித்து இதயக்கரையை மோதி அழித்து விடும்போல் இருந்தது. தான் அருமையாக வளர்த்துவரும் கிளியை முன்கையில் ஏந்தி ‘இன்று வருவாரோ சொல்’ என்று மழலை மொழியாற் சொல்லுகிறார்கள். பிறர்செவியிற் பட்டுவிடக்கூடாதென்று மெல்லப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அச்சொற்களிலே எத்தனை அன்பு!

இனி அகானானாறு கூறுவதைக் கேளுங்கள்:

‘செந்தார்ப் பைஷ்கிலி முன்கை யேந்தி
இன்று வரல் உடையோ சேன்றிசினோர் தீற்தேன
இல்லவர் அறிதல் அந்தச் மேல்லேன
மழலை இன்சோற் பயிற்றும்
நானுடை அமிலை’

இச்செய்யுளை நினைக்கநினைக்க மனம் கனிவுறுகின்றது. இந்தச் செய்யுளைப்போல் எத்தனையோ அழகிய செய்யுட்கள் அடங்கிய நால் அகானானாறு. இவற்றை நாம் உற்றுநோக்கினால், அங்கே உண்மையுணர்ச்சியும், கவியமுகும், உயிர்த்தத்துவமும் துடிதுடித் துக்கொண்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இந்த நாலை நம் முன்னேர்கள் நமக்குத் திரட்டிவைத்துள்ள குலதனம் என்று சொல்வது மிகையா! நீங்களே சொல்லுங்கள்.

சேதுவேந்தர் பிறந்ததின வைபவம்

இராமநாதபுரம் இராஜாஸ் ஹெஸ்கல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

திரு. ஜே. நாராயணசுந்தரமையங்காரவர்கள்.

மாட்சிமைதங்கிப் பறூராஜா ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகெர்ப்பயாஜி ரசிகுல முத்துவிஜய ரகுநாத ராஜா ஸ்ரீ R. ஷண்முகராஜேஸ்ரா நாகநாதசேதுபதியவர்களது 34-வது வெள்ளணிநாள்விழா, நிகழும் சித்திரபானுஶூஸ்ரூப்பசிமீ மிக்க சிறப்புடன் கொண்டாடப்பட்டது. இராமநாதபுரம் எஸ்டேட்டு மானேஜர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ராவ்பஹதூர் J. பாலாஜிராவ் B.A அவர்கள் தலைமையில் ஏற்பட்ட மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ராஜகுமார் B. ராஜாராம்பாண்டியன் அவர்கள், ராஜகுமார் ஸ்ரீ காசிநாததுரையவர்கள் முதலியோரடங்கிய ஒரு பெருங்கழகத்தார் இக்கொண்டாட்டத்தை இனிது நடத்திவைத்தனர்.

இவ்விழாவின்சார்பில், 26-10-42 முதற் பந்தயினோயாட்டு முதலிய பலவகையான பந்தயினோயாடல்கள் பலர் கண்டுகளிக்க நடைபெற்றன. ஸமஸ்தானத்தின் பலபகுதிகளையும் சார்ந்த பலர் சிலம்பம், கரகம், ஓயில், மற்போர், மாறவேடம் முதலியவற்றிற் கலந்து போட்டியிட்டு வினோயாடிச் சிறப்பித்தனர். எவ்பர்மீ 2வ மஹாராஜா அவர்கள் முன்னிலையில் வந்தவர்ப்பலர்க்கும் சிந்தை குளிரும்படி ஆலத்தூர்ச்கோதரர், பிடில் இராசமாணிக்கம்பிள்ளை முதலியோர் இசையமுதாட்டினர். 5வ மாலை மஹாராஜா அவர்கள் ஸ்ரீமான் பாளையம்பட்டி ஜமீன்தாரவர்களுடைய அரண்மனை முன்றிலில் விவசாயப்பொருட்காட்சிச்சாலையொன்றைத் திறந்து வைத்தார்கள்.

சேதுவேந்தர்பெருந்தகையினது ஜென்மா கூத் திரமாகிய ஹஸ்தாங்குத்திரம்கூடிய சுபதினம் ஜூப்பசிமீ 21வ (6—11—42) வெள்ளிக்கிழமையாகும். அன்று, ஸமஸ்தானத்தைச்சார்ந்த எல்லா ஆலயங்களிலும் சிறப்பாகப் பூசனைகள் செய்யப்பட்டன. பகவில் ஆயிரக்கணக்கான வறிஞர்கட்கு அன்னதானம் அளிக்கப்பட்டது. இதனை மஹாராஜா அவர்கள் கண்ணுற்ற மகிழ்ந்தனர். அப்பால் ஏழைமக்களாகிய ஆடவர் பெண்டிர் பலர்க்கு மன்னரவர்கள் தம் கரத்தால் ஆடைகள் நல்கினர். மாலை 8-30 மணிக்குச் சேதுபதி மஹாராஜா அவர்களது தர்பார் உரியமுறையில் நடந்தது. அதனிறுதியில் மன்னரவர்கள், ‘பாலிஸ்டுக்கூட்டத்தார் படுகொலைகள்

செய்து இன்புறுவதை நினைக்க நாம் திடுக்கிடாமலிருத்த வியலாது. மிலேச்சத்தனமான ஆக்கிரமிப்பினின்றும் சுதந்திரக்கொடியைக் காக்கும்பொருட்டு உதிரத்தைச் சிந்திக்கொண்டிருக்கும் என்னிறந்த வீரர்கள்பால் நம் மனம் அநுதாபம் காட்டுகிறது. சேது நாட்டினராகிய நாம் இராமாயணகாலங்தொட்டு அறங்காக்கும் வீரர்களாயமைந்துள்ளோம். அவ்விதிகாசகாலத்திற் கொப்பாகவே இன்றும் நாம் சிறந்த செயல்கள் புரியவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது. இச்சமயத்தில் உலகின்கண்ணே சுதந்திரமும் அமைதியும் சிலவும்படி விரைவில் நேசநாடுகள் வெற்றிபெறவேண்டுமென்று நாம் இறைவனை மனமாரப் பிரார்த்திக்கிறோம்' என்னும் செய்தியை வெளியிட்டார்கள்.

22-ல் (7-11-42) சனிக்கிழமை மாலை இராமாதபுரம் வைசிய இளைஞர்சங்கத்தார் மஹாராஜா அவர்களைத் தங்கள் சங்கத்தில் வரவேற்று, ஓருபசாரப்பத்திரமும் படித்துக்கொடுத்தனர். அவ்வமயம் மஹாராஜா அவர்கள் ஓர் அறிய சொற்பொழிவு நிகழ்த்தி ஞார்கள். 'இராமாதபுரம் ஸமஸ்தானவாசிகள் என்னை அதன் இறையென்று வேறுவைத்துப் போற்றுவர்: யான் அவர்கள் நல்தை நாடுதற்கமைந்த தொண்டனுக்கக் கருதுகிறேன்' என்பது அச்சொற்பொழிவிடையே அவர்கள் புகன்ற பொன்மொழியாகும். இது ஊன்றிநோக்கி உள்ளிடுள்ளி மகிழ்றபாலது. அன்றிரவு மஹாராஜா அவர்கள்முன்னிலையில் நடந்த மாணவர் கதம்பக்கச்சேரி யாவர்க்கும் விடாநகைப்பை விளைவிப்பதாயிற்று. அற்றைநாளும் அடுத்தநாளும் சென்னைக் கிரிக்கட்டுக்கோஷ்டியாருக்கும் இராமாதபுரம் மஹாராஜா அவர்களின் கிரிக்கட்டுக்கோஷ்டியாருக்கும் ஒரு சிறந்த பந்தயம் நடந்தது.

23-ல் (8-11-42) ஞாயிறன்று, திருச்சி வானைவிசிலையத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ நடராஜபிள்ளையவர்கள் சேதுவேந்தர்முன்னிலையில் தம் வேணுகானத்தாற் செவிக்கின்பமளித்தனர்.

நவம்பர் 9-ல் ஆங்கிலமுறைப்படி நம் சேதுவேந்தர் பிறந்த தேதியாகும். அன்று, மாதாகோயில்களிலும், மகுதிகளிலும் விசேடசெபங்கள் நிகழ்ந்தன. அன்று முற்பகவில், செந்தமிழ்ச் செல்வச் சேதுவேந்தரவர்கள், புலவர்கள் குழுவிடையமர்ந்து,

மஹாராஜா அவர்கள் காட்சியளித்தார்கள். அவர்கள், மன்னரவர் கட்குத் தாம் கொண்டுவந்த பழவர்க்கங்களையும், பூமாலைகளையும், உபசாரப்பத்திரங்களையும் ஸமர்ப்பித்துத் தம் இராஜவிசவாசத் தைத் தெரிவித்துக்கொண்டனர். லேதுவேந்தரவர்கள், அவர்கள் காட்டிய அன்பைப் பாராட்டி, ஒர் உள்ள முருக்கும் இன்னுரையால் உவப்பூட்டினர். அவர்கள் தாம் எவ்வதிகாரத்தையும் லேதுநாட்டு மக்களின் பிரதிசிதியாகவே யேற்கவிரும்புவதாகவும், தமங்களத்தி னும் லேதுநாட்டுமக்களின் நலத்தையே சிறப்பாககிணைப்பதாகவும், லேதுநாடு என்றும் பொன்றுது நின்று நிலவுவதையே பெரிதும் கருதுவதாகவும் கூறி, யாவரும் எந்தமாறுதல்வேண்டினும் உள்ள சட்டதிட்டங்களுக்கு அடங்கின்றே அதனை அடைய முயல்ல வேண்டுமேயாழிய அதனைக் கடந்தடைய முயல்லாகாதன்றும், அவ்வடக்கமுடைமையே உயர்நிலையில் உய்க்குமென்றும் தம் முரையில் எடுத்துரைத்தனர். அதன்பிறகு, பாளையம்பட்டி ஜமீன் தாரவர்கள் அரண்மணிமுன்றிலில், கால்நடையிலாகா ஜில்லா அதிகாரி, பூரி தேவநாயகம்பிள்ளையவர்களால் “கால்நடைகளைப் போவதித்தல்” என்பதுபற்றி ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தப்பட்டது. அங்கு மஹாராஜா அவர்கள் விஜயம்செய்திருந்தார்கள். பின்னர் மாலை 8 மணிக்கு மஹாராஜா அவர்கள் முன்னிலையில், தஞ்சை லக்ஷ்மீநாராயணையர் முதலியோர் அளித்த இசையின்பம் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

மஹாநாட்காலையில், நாட்டுமக்கள், மஹாராஜா அவர்களைக்கண்டு நாடுமுழுதும் மன்னரவர்கள் விஜயம்செய்தல்வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு விடைபெற்றுக்கொண்டனர். அன்று மாலை ஒரு தேனீர்விருந்து நடைபெற்றது. ஒரு புகைப்படமும் எடுக்கப்பட்டது. இங்னும் சேதுபதி மஹாராஜா அவர்களுடைய பிறந்தநாட்கொண்டாட்டவைபவம், சேதுவேந்தர்பெருந்தகையின் உள்ளத்துப் பொதிந்துகிடந்த சீரிப் கருத்துக்களின் பிறந்தநாட்கொண்டாட்டவைபவமாகவும் செவ்விதின் நடந்தேறியது.

ஶந்:

மகா-ா-ா-ஶு: மாட்சிமைதங்கிய ஸ்ரீமத். ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி
ரவிகுல முத்துவிஜய ரகுநாத ராஜா

ஸ்ரீ ஷண்முகராஜேஸர நாகநாதஸேதுபதி மகாராஜரவர்களது
முப்பத்துநான்காவது வெள்ளணிநாள்விழா

நாண்மங்கலக்கவிகள்.

—*—

ஸேதுஸமஸ்தான மஹாவித்வான் பாஷாகவிசேகர்
ஸ்ரீ. ரா. இராகவையங்காரவர்கள் பாடியவை.

1. காசிமுதல் ராமேச வரம்வரைப் பலருணக்
கருதுசத் திரம்வைத்தவர்
கடவிற் ரனுக்கோடி செல்லற் கறத்தோணி
கண்டுபகை யின்மைகண்டோர்

வாசமற வணியேந்தல் தில்லையம் பலமாடும்
வள்ளற் களித்தபெரியோர்
மருவுமர வணைமீது கண்வள ரங்கர்க்கு
மல்லலாட் ஓரளித்தோர்

தேசமுழு தும்பரவு தேவைத் திருக்கோயில்
செய்பணியெ லாநிறைத்துத்
தினமுங்கொள் பூசைக் கெனப்பலூர் நல்கியவர்
செம்பொன்வரை வளரிந்ட்டோர்

ஆகில்புல வோர்பரவு மறவஞ்சி முல்லைமிசை
யார்ந்தபுய வீரவேந்தர்
அம்மரபின் வந்தசண் முகராஜ மகராஜன்
அங்குவரதம் வாழிமாதோ.

நிடுஅ

செந்தமிழ்

2. திவியெலாம் புகழ்தனுக் கோடிதீர்த் தமுமாதி
சேதுவுஞ் சிலையிராமன்
கிப்பியத் தர்ப்பசய னமும்வடக் கண்ணாடு
சென்றுதொழு தேவைங்கரும்
புவியெலாம் தொழுசேது பதியென்ற நாமமும்
பொருகடற் றீவிரேழும்
புனைவாச கங்கொளுத் தரகோச மங்கையும்
புகல்சழிய லாடானையும்
கவியெலாம் பரவுசெந் தமிழ்வையை யும்பெரிய
கந்தமா தனவரைப்பும்
கருதுமன நிலைகாட்டு காவியிற் றுவசமுங்
காவல நினுதுசெல்வம்
அவியெலா முன்னுமம ரேசனு மிவைகாணின்
அவ்வியங் கொள்வனம்மா
அருமருங் தன்னசண் முகராஜ மகராஜ
அநவரதம் வாழிநீயே.

3. தேவைரா மேசர்மலை வளர்காத விப்பெனுமை
சிருலா வருவதற்குச்
செம்பொன்னி நெண்சிவிகை உம்பரார் புகழவே
செய்துவைத் துலகமெல்லாம்
நாவையா யிரம்வேண்டு மிதுபரா வற்கென்ன
நல்லவா வரணமெண்ணி
நாடட்ட பதபந்தி மண்டபம் நாற்புறமும்
நன்று வமைத்தசெல்வர்
பூவையாள் வேந்தருட் புண்ணியச் சேதுவைப்
புரவுபூண் சேதுபதியாய்ப்
புதலத் திசையிக்க மாதவத் தவர்புலவர்
புக்கிலா வாழுமன்னர்
காவைநேர் கொடையாள ராறுபா யூரெலாம்
கனஞ்செய்தரு மாதனஞ்செய்
காவலோர் மரபுசண் முகராஜ சேகரன்
கவின்மரபு வாழிமாதோ.

நாண்மங்கலக்கவிகள்

டுக்கு

4. பூமிமுழு தும்பரவும் ராமதனுக் கோடிப்
புண்ணிய வரைப்பகனின் எண்ணிய புரப்பாம்
சேமெகிகு தேவையி ஸிராமன்வழி பட்ட
தெய்வதனின் றெய்வமுயர் வேந்தரவி யங்கொள்
நாமமுன தாயதுயர் சேதுபதி யென்ன
நாடுபதி னலுபல தீவுமுன தாகும்
காமர்புல வோர்குழுமு சங்கமொலி சங்கம்
காவல்புரி வாயிவையுன் கண்ணியமெம் வேந்தே.
5. திருந்துதரு மாதனமுஞ் சீவிதமுங் கோயிற்
செய்யவள ஓர்களு மடப்புறமு மன்னம்
அருந்தவரு சத்திரங் ஹர்களு மறத்திற்
காக்கிய சிறப்புனது பாக்கியமி தல்லாற்
பெருந்தகைமை கொண்டபுல வோரினிது வாழப்
பேணியுத வும்வயலி னார்களள வாமோ
இருந்தவ முளாரலது சேதுபதி யாதல்
எண்மையிலை யென்பருயர் வண்மையுள வேந்தே.
6. அங்கயிலை நந்திவழி வந்துசிவ ஞானம்
அம்புவியினி ற்பொழியு மாவடு துறைக்கண்
தங்குமடம் வாழ்கெனப்பொற் கோட்டையினை முன்னம்
தந்தபுகழ் சேதுபதி தங்கள்புக மென்ப
தெங்குமறி வந்ததுயர் புண்ணியம் வளர்ப்ப
தென்றுகர கங்கண மியெந்தகுல நின்ன
திங்குவரு மூழியு மிருக்கவென ராம
னேற்றிய சிறப்பினினி தேறவளர் வேந்தே.
7. வந்தொரு துறைக்கவி வளைந்தபுல வற்கு
வண்பொனின்தெங்கம்பழம்பன் னாறுகொளவீசி
நந்துவள ஓர்பலவு மந்தணர்க ளெய்த
நல்கிரகு நாதன்வழி மல்கவரு மைந்த
ஜங்குவும் நன்சுரபி யும்புவியி னுள்ள
வாறென னினைப்பமுனை வேறுகினை பேமால்
செந்தமிழ் வளர்க்கவென வந்தபெரு மானே
சேதுபதி சண்முகரா ஜேச்வரவாழ் வாயே,

8. வந்தவய னெல்லினுயர் தன்மமகி மைக்கு
 வாரமிது வென்றுமுனம் வைத்துவறி ஞர்க்குத்
 தந்துபுல வோர்மகிமை சத்திரநன் றன்மம்
 தங்குமட நன்மகிமை யென்றுபல நல்கிச்
 சொந்தமென வெஞ்சியது கொண்டுல களிக்குங்
 தூயபுகழ் சேதுபதி மேயபுக ழன்றே
 இந்தமுறை மேவியதுன் செம்பிவள நாடே
 என்றுமிதை யாள்வைநிலை நின்றுபெரு வேந்தே.
9. மங்கல மங்கையர் முன்கை வளைப்பன
 வண்கடல் சின்பணிலம்
 மன்னவர் முன்றிலின் வைகறை யார்ப்பன
 வாழ்நின் சலஞ்சலமே
 அங்கையின் வைத்தன்னை மாரிள மைந்தரை
 யார்த்துவ நின்சரிசங்
 கம்பல மாடல்செய் வாரரை மீதெழில்
 ஆர்வது ணக்குமணி
 இங்குன் வலம்புரி சீரினி லாடுவ
 எவ்வித தெய்வதமும்
 இத்தகை மேன்மையி ஞர்பிறர் வேந்தர்கள்
 யாருளர் நின்னையலால்
 எங்கள் தவம்மெனுஞ் சண்முகராஜ
 வரோதய சேதுபதி
 எங்குதின் நன்புக மூய்த வளர்ந்தினி
 தின்புடன் வாழியவே.
10. வஞ்சி சூடி மதுரை கொள்ள வந்த கன்ன டப்படை
 அஞ்சி யோட சின்ற வீர ரணிவ குத்த புதுவைவென்
 றெஞ்சி லாம றவணி யேந்த லினிய தில்லை பீசர்பால்
 நெஞ்சி னல்கி யோர்த வத்தி ணீள்க சேது மகிபனே.
-

நாண்மங்கலக்கவிகள்

நூக்க

இராமநாதபுரம் வித்வான் ராவ்ஸாலிப்

· ஸ்ரீ. மு. இராகவையங்காரவர்கள் பாடியவை.

- 1 குலந்தாங்கி மேலாக் குணந்தாங்கித் தெய்வ
பலந்தாங்கிப் பாரிலுயர் சேது—சிலந்தாங்கும்
நாகநா தேங்கிரவிந் நன்னாடுன் நாளனியாற்
போகநா டாகியதிப் போது.
- 2 ஊண்மங் கலமென் றுவந்தார் வழியவர் ஒண்பரிசால்
மாண்மங் கலமென்று வாழ்த்தினர் நாவலர் மன்னிசையோர்
ஷுண்மங் கலமென்று ஷுண்டன ராடல் புரிதருவோர்
நாண்மங் கலஞ்சண் முகராசன் பெற்றவிந் நாள்தனிலே.
- 3 திருவணைக்கு நாயகனே தேவைமன்னு நீயித்
திருவணைத்துத் தேவையளிப் பாயுன்—அருமைசொலி
நன்ளிரவுங் கண்டுயிலாள் நாகநா தேங்கிரனின்
வெள்ளனிநாள் கண்டவிசை மின்.
- 4 பன்னுதிரு வாண்டுமுப் பானுன்கு மும்மடியா
மன்னிதாற் றுண்டின்மேல் வாழியரோ—துன்னுகடல்
மன்றுகமா மாருகவை மன்னாக நாதேந்த்ர
சண்முகமால் ராஜேசன் தான்.
- 5 சேதுபதி சண்முகரா ஜேசா செய்சிலா
தாதுபதி தண்மூல்லைத் தார்மார்பா—நீதிகழிந்
நாண்மங் கலம் போல்வாழ் நாண்மங் கலமாகக்
காண்மங் களமங் களம்.

இராமநாதபுரம் இராஜாஸ் ஷமஸ்கல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீ J. நாராயணசுந்தரம் ஜயங்காரவர்கள் பாடியவை.

வண்முக வாபுரி வாழ்சேது மன்மரு வாருமவர்
உண்முக மார வுவங்துகொண் டேத்தி யுருகநிறை
எண்முக வாப்பொறை யேமுத லாய விருங்குணத்தான்
சண்முக ராசேச் சுரநாக நாத தயாகரனே. (1)

நீடும் நவம்பர் நவநா ஞதித்தவன் நித்தநவம்
பாடும் படிநவ மாம்பயி ரேஹுநற் பண்புடையான்
நாடும் பொருள்கள் நவநவ மாத்தரு நல்லனிக்குக்
கூடும் நவநிதி யான்நாக நாத குலோத்துங்கனே. (2)

அத்தம் பெருகு முரையான் குறையுடை யார்க்கபய
அத்தம் திகழ்த்தகை யான் அத்த நாளி லவதரித்தான்
அத்தம் தணைவங் தடைவார் தமக்கீங் தவர்வறுமைக்கு
அத்தம் தணையளிப் பான்நாக நாத னளிசிறந்தே. (3)

வானேங்கி நின்ற மழைபுகழ் வார்க்கொரு வார்த்தையிங்கு
நானேங்கி நின்று நனியுரைப் பேன்து நானிலத்தெங்
கோனேங்கி நின்ற கொடைநாக நாத குணங்கிதிபோல்
தானேங்கி நின்றதன் ரூற்புல வோர்தம் தரமறிந்தே. (4)

மாலான வன்சீர் வளநாக நாத வரோதயனென்
பாலான மிக்க பழமைகொண் டோன்முப் பதுதொடர்ந்த
நாலான வெள்ளனி நான்மங் கலமிது நான்வளைதல்
போலான தொன்றறி யேனவற் கின்று புரிவதுவே. (5)

வேறு

கிளையீட்டுயர் தகையாய்வரை கெழுதோட்டுணை யுடையாய்
விலையாட்டிலு மெவரேயுணை வெல்வார்மிகு விறலாய்
கொளையூட்டிய வினிமைக்கிசை கொடையாய்மிடி யடியில்
தளைபூட்டிய தழைசன்முக ராசேச்சர தருவே. (6)

எனையிங்குன துழைவங்தமை யியலொன்றவி சைந்தாய்
நினையன்பொடு நெடிதின்புற நினையும்படி நின்றூய்
புளைவெண்டள வணிசன்முக ராசேச்சர பூபா
வளைதண்டமி மிலைகொண்டுள மகிழ்தங்கிசை வாயே. (7)

புகழொன்றிய வானத்திரு புகனுண்மதி யோடும்
இகழொன்றுமிலாமீக்கலை யெழிலும்மிக மேவி
மகிழ்சண்முக ராசேச்சர வரமன்னவ நீடு
திகழ்தந்துல கோரேத்துறு திறமன்னுக ஸீயே.

(8)

வேறு

பூமி மீதுபு கன்றெவ ருந்தொழு
சேது நாடுபு ரந்துசி றந்தமர்
போத மேயபு ரந்தர னென்றிசை— புனைவோனே
போக லாதப மூம்புகழு விஞ்சிய
தேவை காவலர் செம்பியர் தங்குல
போச னுகவி எங்கியி லங்கொளி— புரிவோனே

ராம நாதபு ரந்திக மூங்குண
நாக நாதது ரந்தர வன்பொடு
ராம நாதனி ரண்டுப தம்பணி— நகையோனே
நாவ லோர்பர வுந்தமி மீன்சவை
ஷுறி வாசமு டைந்துப ரந்தெழு
நார மோடிவ எம்பல வுந்தரு— நதியோனே

நேமி மாலர விந்தனெ டுங்கழு
லோவி லாதுவ ணங்கியு வந்துனை
நேய மாரவி மூந்துந லம்பெறு— நெறியானே
நீதி யோடுபொ ருந்துபெ ருந்திரு
மேவி வீறுற விம்பரி சைந்துறை
நீள நீநில வும்படி சந்ததம்— நினைவேனே

ஆம றுதுச ரந்தமு தந்தரல்
மான நீதரு மொண்பொருள் கொண்டினி
தாக நீடுன திங்கியல் கின்றவெள்— எணிநாளே
ஆவ லோடுபு கழுந்தும னங்கொடு
பாவ லோர்பல ரும்புனை யும்பல
வான பாவின லங்கல்பு யங்களி— எணிவாபே. (9)

இராமநாதபுரம் இராஜாஸ் ஷஹஸ்கால் தமிழாசிரியர் வித்வான்-
ஸ்ரீ ரா. இராமாநுஜ ஜயங்காரவர்கள் பாடியவை.

சீர்பூத்த தெய்வதமாஞ் சீராம மூர்த்திமுனம்
பார்பூத்த சேதுவெனும் படியாண்டு வாழ்கவென
நார்பூத்த வாசிபெறு நராதிபனுன் குலமுதல்வன்
ஏர்பூத்த சண்முகரா சேச்வரனெம் மிறையோனே. (1)

மலைவளர்கா தலியுமைக்கு மன்னுமிரா மேசர்க்கு
நிலைவளங்கல் ஹரித்த நேயமிகு காத்தன்றுன்
அலைமிகுந்த பெருஞ்சேதுக் கரசேயுன் னணிமரபிற்
நலைமைபெற வவதரித்த தராதிபனென் றரைப்பார்காண். (2)

தேவையரு ள்சர்க்குத் திருநடன மாளிகையுஞ்
சேவைதரு மாருட மண்டபமுஞ் செய்வித்த
கோவையனி காவலவன் கூத்தன்றுன் புலவர்புகழ்
பாவைவலை வேந்தேயுன் பகர்மரபிற் பழையோன்காண். (3)

மேற்றிசைக்க இனுவெருமை நாட்டரசர் வியன்றுனை
சீற்றமுடன் செருமலையச் சென்றமித்து வாகைபுலை
ஏற்றமிகு திருமலைங்கல் லேந்தலுமுன் னெழிற்குலத்துத்
தோற்றமுடை யோனென்று சொல்லுவர்கா னெம்வேந்தே. (4)

முகமதியர் பெருந்தானை முரண்ணித்து முன்னையினுங்
தகவுமிக வயர்நாட்டைத் தஞ்சைமன்னார் வரைபரப்பிச்
சகமகிழ வாண்டரகு நாதனெனுங் தனிக்கோவும்
புகழ்நிறைந்த வரசேயுன் பொருவில்குலத் துதித்தவன்காண். (5)

இரண்ணியகர்ப் பம்மெனச்சொ லெழின்மகத்தை யிவணியற்றித்
தரணிமிசைப் புகழ்நிறுவுங் தனிக்காத்த தேவன்றுன்
அரண்ணியத்தை யடையார்க்கே யிடமாக்கு மன்னுலுன்
முரண்விளங்கு மரபினிலே முன்னுதித்தோ னென்பார்காண். (6)

உன்மரபில் வருகிழவ வரவோன்றன் மைத்துனனும்
மன்னன்றாகு நாதனையிம் மகிதலத்தோர் கொண்டாட
நன்னர்புதுக் கோட்டையெனு நாட்டரசாக் கினனென்ப
சொன்னயங்தேர் கோவேயித் தோமில்புகழ்க் கீடுண்டோ. (7)

புல்லைவளர் திருமாற்குப் பொன்னிறைகோ புரமுமைத்
தெல்லையிலாப் பெருந்தளிக ஸியற்றுவித்தே யிசைநிறுவுங்
தொல்லரசன் விஜயரகு நாதசெய துரந்தரன்றுன்
நல்விறைவ வுன்மரபி னணியுதித்தோ னென்பார்காண். (8)

நாண்மங்கலக்கவிகள்

ஞகரு

திருத்தேவை நற்றளிப்பாற் செய்யசொக்கட் டான்வடிலில்
உருத்தேர்மண் டபஞ்செய்வித் தோங்குமுத்து ராமவிங்க
மருத்தேர்தண் டெரியலணி மன்னவனுன் மகிழ்மரபில்
தருத்தேர்வண் கொடைவேங்தே தனியுதித்தோ னென்பார்காண். (9)

காசிமுதற் றேவைவரை கண்ணியிதற் றளிக்கெல்லாம்
ஏசலிலா வறப்புறமு மெழித்பணியு மீங்துசெயும்
மாசில்கொடை மன்னர்வரு மரபின்மிகு மாண்பெல்லாங்
தேசடைய புரவலனே செப்புவதும் அரிதாமே. (10)

வேறு

நலமார்திருத் தில்லைப்பதி நடமாடு மிறைக்கே
நாடும்மற வணியேந்தலை நல்கிப்புகழ் நட்டோர்
வலமாராங் கத்தேதுயின் மாலுக்குஙல் லாட்டூர்
வழங்கிப்புவி யிடைமேன்மையை வளரச்செயு மகிபார்
தலமாருயர் பொற்கொட்டையைத் தண்ணுவடு துறைசேர்
தனிமாமட நன்காரமுன் நன்மம்புரி வேந்தர்
குலமார்மணி யேயிவ்விசை குலவும்மர செவர்காண்
கொடைச்சண்முக ராசேச்வர குலசில வெங்கோவே. (11)

வேறு

நன்மதுர கவியினிசை நலமோர்ந்து காக்கை
நற்குளமுஞ் சர்க்கரையென் நாவலவ னுக்கே
இன்பமிகு சிறுகம்பை யூருஞ்சவ் வாதென்
றேற்றமுளன் காணவுயர் சுவாத்தனெனு மூருங்
தன்மம்வள் ருன்வழியின் சந்ததியி னோர்தாம்
தந்துமுனம் நல்லிசை தரித்தவர்க ளன்றே
தென்றமிழ் வளர்க்கவென வந்தபெரு மானே
சேதுபதி சண்முகரா சேசசெய துங்கா. (12)

வேறு

கிலிகை தாங்கிப்பு ரங்தனன் பாற்கரன்
செய்ய பொற்கட கம்பொரு ணல்கியிப்
புவியெ லாம்புக மூப்புரிங் தோம்பினன்
பூபன் ராஜரா ஜேச்வர தீபனுங்
குவிகை யுற்ற விரண்த்தை நீக்கிப் பொற்
குவைய எித்தனை சண்முக ராஜங்கி
கவிகை வந்துய ரெங்தையைக் காத்துமுக்
காலும் போற்றிய கண்ணியம் நும்மதே. (13)

வேறு

என்மு கந்தனிற் சிறியையாயினுங் கருணை பொங்குமா காட்சி யுற்றனை
காமர் சில்செலி பெறுதி யென்னினுங் கவினு பற்பல கேள்வி மேவினை
என்மு கந்தவாண் டதனி னீமிக விளையையாயினு மறிவின் மூத்தனை
ஈங்கு மாணிட வருவ மெய்தினு மெழில்கொண் மாரவே ளென்ன னின்றனை
தின்மு கந்தசெங் கரமி ரண்டொடுங் திகழ்வையாயினு மிகழ்வில் பல்கிளைத்
தேவ தாருவைப் போல மேவினை சிறிய நெஞ்சினிற் பெரிய கொள்கையை
சன்மு கம்பெறுங் தகைமை முன்னரே தங்கி நிற்றலைத் தங்கை யெண்ணியே
தாலி னல்லிசை மேவு னக்கிடுஞ் சன்மு கப்பெயர் தகவு மிக்கதே. (14)

வேறு

சீர்மிக்க தெய்வப்ர சாதங்க ஷல்கிவே
தியராசி மொழிவ ரொருபால்
சேரங்கலன்னவத் திரம்பெற்ற மிடியாளர்
திசையுறுப் புசழ்வ ரொருபால்

ஏர்மிக்க பந்துமுதல் லிளையாட விற்பரிசை
ஏற்றவர்கள் னிப்ப ரொருபால்
இனியயாழ் தண்ணுமையொ டிசைவாணர் கானவழு
தெவருமுண ஈவ ரொருபால்

பார்மிக்க மன்பதைக் குயிரேயெ னச்செலவிப்
பண்குடிக டொழுவ ரொருபால்
பரவுபிர தானிமுத வுத்யோகர் யாவரும்
பழிச்சியய னிற்ப ரொருபால்

நார்மிக்க சுற்றமுட னுவலர்கள் வாயார
நன்கேத்தி மகிழ்வ ரொருபால்
தயசுகுண நாகநா தேந்த்ரசன் முகராஜன்
நாண்மங்க லத்தி னிடையே. (15)

வேறு

திருநீடு தேவை நகராளுஞ் செயநாக காத குணசீலா
மருநீடு மாலை வளைவோனே மதுவாறு கானு மிறையோனே
தருநீடு மீகை மிகுவீரங் தவிராத ஞான மிசையோடே
பெருநீதி மேவி னலவாயுள் பெரிதாக வாழ்க புவிமிதே. (16)

குசுறு

செந்தமிழ்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச் செந்தமிழ்தவிப்பத்திராசிரியர்

T. K. இராமாநுஜையங்காரி இயற்றியவை

தாழிசைகள்.

சங்க மருவுங் தமிழ்தழையத் தலைவனுகி யருள்புரியும்
மங்கை யொருபங் குடையமிரான் மலர்ச்சே வழிகள் வணக்குவாம்.
விண்முகில்போற் புலவர்குழாம் வேட்டவெலாம் பொழிந்தவரை
[விரும்பிப் போற்றும்
ஷண்முகரா ஜேச்சரன்பூ தலமினிது புரக்கஅருள்தருக என்றே.

பொன்னுடெந்தொழுஞ்சேது பூபாலர் குலநிலமேற்பொவிவுற் றேங்க
எங்காரும் புரந்தருநும் ராஜரா ஜேச்சரிதாள் ஏத்தல் செய்வாம்.
நானிலமும் ஒருகுடைக்கிழ் நன்கமர்ந்து நலம்தினைப்ப நாரும் காக்கும்
மானபரன் ஷண்முகரா ஜேச்சரவேள் கீடுழி வாழ்க வென்றே.

வழுத்திவரு வீடனைன மணிமகுடம் புனைவித்து வருணன் வந்து
தொழுக்கருண புரிபெருமான் இருபாதம் மலர்தாவித் தொழுதல் செய்வாம்.
தண்மெநறி தழைத்தொளிரத் தமிழ்செழித்துத் தலையெடுக்கச்
[சான்றேர் வாழுத்
தென்முகவை நகராரும் ஷண்முகரா ஜேச்சரன்சீர் சிறக்க வென்றே.

எண்கீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிநுத்தம்
புண்ணியமே செழித்தோங்கப் பாவம் தேயப்
புலவர்குழாம் உளமகிழப் புத்தேள் நாட்டுள்
எண் னுமிரு சிதியுமிந்த ஞாலத் துள்ளே
இயையமழை யெஞ்ஞான்றும் இனிது பெய்யக்
கண் னுதலும் திருமாலும் முதலாங் தேவர்
களிசிறக்க எழிற்சேது நாடு காக்கும்
வண்ண முத்து ராமவிங்க மன்னர்மன்னன்
மகிழ்ந்துதரு ஷண்முகராஜேசன் வாழி.

நாண்மங்கலக்கவிகள்

டிசீக்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலையாசிரியர்
திரு. சு. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியவை.

உலகளைத்துங் தன்பால்வங் தொருங்குறினுங் தாங்கிவள னுதவும் வண்மை
யிலகுபுகழ்ச் செம்பிநாட் டெழின்முகமா முகவைநகர்க் கிறைவ னுன
பலகலைகட் காகரமாஞ் சண்முகரா ஜேச்வரப்பேர்ப் பாராள் பூபன்
குலகிரிமே னின்றெருளிரு மணிவிளக்காய் நீடாயுள் கூடி வாழி. (1)

மாமுகில்போல் வழங்குகொடை இராஜரா ஜேச்வரப்பேர் வாய்ந்த ஏந்தல்,
பூமிசைமுன் புரிதவத்தால் வள்ளலெழு வருமொருருப் பொருந்தக் கொண்டு
மாமகனு கிப்போந்த சண்முகரா ஜேச்வரப்பேர் மகிபன் வாழி.
நாமகள்பூ மகள்கருணை நலன்சிறந்து புவிபுரங்தெங் நாளு மாதோ. (2)

கல்லார்க்குங் கற்றூர்க்கும் கருதினர்க்குங் கருதார்க்குங் கரத்திற் செல்வம்
இல்லார்க்கும் உள்ளார்க்கு யினிதருஞ்சு கற்பகமு மெழிலி யும்போல்
எல்லார்க்குங் தருகொடையான் சண்முகரா ஜேசுவர விறைவன் வாழி
சொல்லார்க்குங் கீர்த்திகதீர் மதியமுள வரையுலகிற் றுலங்கி மாதோ. (3)

மூவேந்தர் தமிழ்புரங்தா ரென்றால்கள் சொலக்கேட்டோம் முகவை வேந்தர்
பாவேந்தர் தமைத்தமிழைச் சங்கத்தைப் புரங்திடுதல் பார்த்தோங் கண்ணுல்
பூவேந்தர் புகழ்வேந்தன் சண்முகரா ஜேச்வரப்பேர் பூண்டோன் கூடற்
பாவேயங்த வொருநான்காங் தமிழ்ச்சங்கம் பாலிப்போன் பாரின் வாழி. (4)

வேறு

வாழி மதுரைக் தமிழ்ச்சங்கம் வளர்க்குஞ் சேது பதிமரபோர்
வாழி முகவை நகர் அந்நகர் வதியும் வித்வ சனர்முதலோர்
வாழி நாக நாதனென்னு மாண்பார் பெயரும் புளைதருமால்
வாழி வாழி செங்கோன்மை வாழி வாழி வளன்சிறந்தே. (5)

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலையாசிரியர்
திரு. K. சிவநானம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியவை.

பன்னிருச்சிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னல் கழுகோ வெனத்தோன்றும்
கழுனிச் செம்பி வளநாட்டன்
கருணைக் கோமான் பாவலரைக்
காக்கும் ராஜ ராஜேச
மன்னன் மகனும் சண்முகரா
ஜேச மகிபன் வானேனரும்
மண்ணு லோரும் புகழ்ந்தேத்து
மகிமைச் சேது நாடாள்வோன்
தென்னன் தமிழு மாங்கிலமும்
தெளிந்து திகழ்ச்சு நாவுடையான்
தினஞ்செய் வேரன்றன் குலதுங்கன்
சேர்ந்தோர்க் கெல்லாம் அளித்தருளும்
கன்ன வெனச்சொல் கொடையுடையான்
கலைகள் நிறைந்த மதியமெழுக்
கண்ட கடல்போ வென்றென்றுங்
களித்து வாழி வாழியவே.

(க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மல்லாருந் தின்புயத்துச் சண்முகரா ஜேசவர
மகிப ரேறே

எல்லாரும் புகழ்பெருமை இராமவிங்க விலாசமதி
லெழில்பெற் ரேஞ்கும்

வில்லாரு மணிகளிமூத் தொளிர்சிம்மா தனத்திருந்து
விபுதர் போற்றப்

பல்லாரும் புகழ் முகவைப் பதியிருந்து ஸ்டாயுள்
பலுகி வாழி.

(ஏ)

எழுசீர்க்கழி நேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

காழியர் பெருமான் தமிழ்ச்சவை தெரியக்
காட்டிய வையையா நதியான்

ஆழியா னையான் சேதுநா டாரும்
ஆட்சியே மாட்சியா வுடையான்

ஏழிசை யுடனே கூடிய சங்கத்
தியற்றமிழ் வளர்த்திடும் புனிதன்
வாழிய எங்கள் சண்முக ராஜேச்
வரனெனும் மன்னர் மன்னவனே.

(ஏ)

பன்னரும் பெரியார் தமிழ்மறை யினையும்
பண்புறு திருப்புக ழினையும்

இன்னிசை பொருந்துந் தியாகராஜையர்
இயற்றிய கீர்த்தனை களையும்

நன்னய மாகக் கேட்டவர் களிக்க
நயம்பெறப் பாடிடும் புலவோன்

தன்னயங் கருதாச் சண்முக ராஜ
தராபதி நீடுவா ழியவே..

(ஏ)

நேரிசைவேண்பா.

மலைவளருங் காதவிதாள் மாண்புறவே போற்ற
அலைகடல்குழ் சேதுநா டாள்வோன்—கலைஞிறைறந்த
ழழியனு கேந்த்ரனெனும் பூபாலன் பூதலத்தில்
ஊழிபல வாழ்க வுவக்து

(ஏ)

மதிப்புரை

சித்திரவாசகம் 1-வது 2-வது 3-வது புத்தகங்கள்:—இவை பிரசித்த அறிஞர்களாகிய திரு. ஜே. பி. மாணிக்கம் அவர்கள் M.A, L.T., திரு. பெ. நா. அப்புஸ்வாமி ஜயரவர்கள் B.A, B.L. ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து எழுதிப்பன; பெயர்க்கிடையென்ற சிறுவர் கண்ணும் மனமும் கவரும் வனப்பின் அமைந்தலை; அரசாங்கத் தார் வெளியிட்ட ஆரம்பப்பள்ளிக்கூடப் போதனுமுறைத்திட்டத் தையும் குறிப்புக்களையும் தழுவி யெழுதப்பட்டலை; கற்கப்புகும் சிறுவர் தொடக்கத்தே துன்புறுது இன்புற்றுப்பயிலுமாறு இயன்றலை; சிறுவர் சிறுமியர் பழகிய பொருள்பற்றி, அவரவர் தகுதிக் கேற்றவாறு ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் பாடங்கள் தொடர்புடைய வாய்த் தொகைவகைவிரியின் அமைய, அவற்றை இயற்கையோடு ஒட்டிய முறையிற் சித்திரங்களாலும் செவ்விய தமிழ்ச்சொற்களாலும் சொற்றெடுத்துகளாலும் விளக்குவன்; உலகப்பெரியார் விஷயமான சிறுக்கை தகளாலும் நீதிவாக்கியங்களாலும் விடுக்கைகளாலும் பழமொழிகளாலும் இனிய செய்யுட்களாலும் குறிப்புரையாலும் நல்லறிவுபுகட்டுவன; ஏற்றபெற்றி இலக்கண அறிவையும் ஊட்டுவன; தமிழ்வாசகக்களாலும் சிறந்தவற்றேருடைன்னாத்தக்கண. இவை அரசாங்கக்கல்வியிலாகா அதிகாரிகளாலும் பிற பள்ளிக்கூடநிர்வாகிகளாலும் ஆசிரியர்களாலும் இவற்றின் தகுதிக்கேற்ப நன்கு ஆதரிக்கப்பெறுமென்று நம்புகிறோம். இவற்றின்விலை: 1-வது புத்தகம் அனு 2½. 2-வது புத்தகம் அனு 3½. 3-வது புத்தகம் அனு 4½. கிடைக்குமிடம்: இந்தியக்கிரிஸ்தியன் விட்டரேச்சர் ஸௌஸைட்டி, சென்னை.

தேவி:—இது நாகர்கோவிலிலிருந்து வெளிவரும் ஒரு திங்கள் வெளியீடு. இதன் ஆசிரியர் இராமநாதபுரம் திரு. சூ. ம. மிக்கேல் முதலியாரவர்கள். ஆசிரியராலும் பிற புலவர்களாலும் சிறந்தமுறையில் உணர்ச்சியூட்டும்வண்ணம் எழுதப்பெறும் சிறுக்கைகளும், நாடகமும், உலகியலும் அரசியலும்பற்றிய குறிப்புக்களும் இயற்றமிழ் இசைத் தமிழ்ப் பாடங்களும் கொண்டு வெளிவரும் இது, தமிழ்மக்கள் ஆதரவுபெற்றது. வருடச்சந்தா அஞ்சற்செலவுடன் ரூபா 1—8—0. ஒருபிரதியின் விலை 2 அனு. ஆயுட்சந்தா ரூ 25. கிடைக்குமிடம்: மாணைஜர், ‘தேவி’, நாகர்கோவில்.

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் (ஆழ்வார் திருநகரிப்பிரதிகளின்படி):— பரிசோதித்தவர்: வித்வான் ராவ்ஸாஹிப். ஸ்ரீ மு. இராகவையங்காரவர்கள். பிரசரித்தவர்: ஆழ்வார் திருநகரித் திரு. பேரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸலயங்காரவர்கள். விலை ரூபா 2. கிடைக்குமிடம்: திருஞானமுத்திரைக்கோவைப் பிரசராலயம், ஆழ்வார் திருநகரி, திருநெல்வேலிஜில்லா.

தமிழிலக்கியங்களில் தலைசிறந்தவற்றுட் கம்பர் இயற்றிய இராமாவதாரமும் ஒன்று. தமிழ்நாட்டுள் யாவரும் இதன் நடையழகு சொல்லின்பம் பொருளாமும் அணிநயம் சுவைநயம் கற்பனை அரசியல் ஒழுக்கநெறி அறவுரை வீரவுரை முதலியவற்றில் ஈடுபட்டு இதனையே பெரிதும் பயில்வாராயினர். இதனைப் பழைய ஓலையேட்டுச்சுவடிகளோடு ஒப்புநோக்கி நன்கு ஆராய்ந்து பதித்து வெளியிட முயன்றுவருவாருள் திரு. பெரியன் ஸ்ரீநிவாஸலயங்காரவர்களும் ஒருவராவர். இவர், பெருங்குடிப்பிறப்பும் அருந்தமிழ்ப்பயிற்சியும் பற்றும் உடையவர். இவர்க்குக்கிடைத்த ஓலைச்சுவடிகள் இருந்துவருடங்களுக்குமுன் ஆழ்வார் திருநகரியில் இருந்த ஒரு புலவரும் பிறகும் எழுதியவை. ஆழ்வார் திருநகரியேடுகள் பதிப்போர்க்கு மிகவும் உபயோகப்படத்தக்கன. முந்தமிழ்நால் வெளியீடுகளுள், பத்துப்பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து பரிபாடல் ஏற்றானாலும் முதலிய நாற்பதிப்புக்களுக்கு ஆழ்வார் திருநகரியேட்டுப் பிரதிகள் மிகவும் உபயோகமாயிருந்தன என்பது ஜெயரவர்கள் எழுதிய முகவுரையால் அறிந்தது. இந்நாற்பரிசோதகரான வித்வான் ராவ்ஸாஹிப். ஸ்ரீ. மு. இராகவையங்காரவர்கள், பரந்த ஆராய்ச்சியும் விரிந்த புலமையும் வாய்ந்தவர்கள்; பல தமிழ்நாற் பதிப்புக்களைச் செவ்விதின் ஆராய்ந்து வெளியிட்டவர்கள். இவ்வாறு தகுந்த சுவடிகளின் உதவிகொண்டு சிறந்த புலவரால் இதனைப் பரிசோதித்து வெளியீடுவித்த திரு. பெரியன் ஸ்ரீநிவாஸலயங்காரவர்களுடைய தமிழ்ப்பணி பாராட்டத்தகும். இப்பதிப்பி அடி காணப்படும் அதிகமான படலத்தலைப்புக்களும் பிறவும் இன்னும் பலயிரதிகள்கொண்டு நன்கு ஆராய்ந்து முடிவுசெய்யத் தக்கன. எனினும் இது, பயில்வார்க்கும், மேலும் இக்காண்டத்தை ஆராய்ந்து பதிக்கமுயல்வார்க்கும் பெரிதும் பயன்படுமென்பதில் ஜெயமில்லை.

டடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் வேளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை

முப்பத்தொன்பதாந்தொகுதி.

Volume-39.

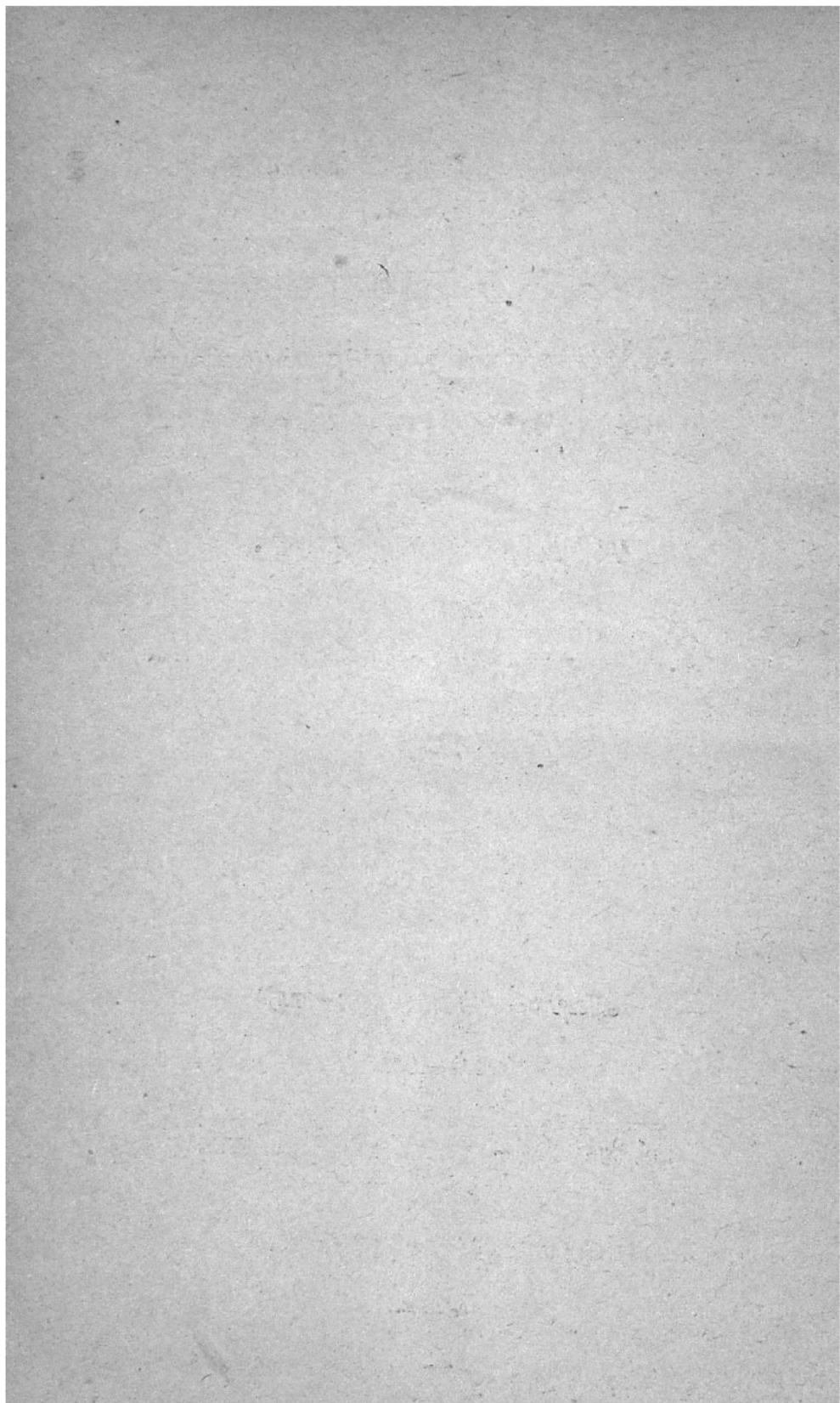
விடை—சித்திரபானு—வரு

1941—1942

பத்திராசிரியர்—திரு. நாராயணபங்கார்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை.

மதுரை.

முப்பத்தொன்பதாந்தொகுதியுள்ளுறை

ந

திருப்புல்லாணி ^{சி} சேகநாயகர்மீது சிற்று:— } உதவிப்பத்திராசிரியர்.	கடு0
திருப்புல்லாணி ^{பி} பதுமாசனித்தாயார் ^{பேரில்} ஊசல்:— } ஷி உசக	
திருவெவ்யாற்று ஒலோகமாதேவிச்சாதி } மு. வெ. சுந்தரேஸ்வாண்டையா நடுஏ	
திருக்கோயிலைப்பற்றிய சேய்திகள்:— } ரவர்கள் நடஏ	
பட்டினப்பாலைத் } ஶி. S. S. பாரதியாரவர்கள், M.A., B.L. கடுஏ	
தலைவன் யார்:— } சௌ. சௌ. சை, 200, இசூ0	
பிழைத்திருத்தம்:—	
பிற்குறிப்புக்குப் } மு. ராவ்ஸாஹிப். வெ. ப. சுப்பிரமணிய பிற்குறிப்பு:— } முதலியாரவர்கள் G.B.V.C. குகடு	
பேரியார்பிரிவி:—பத்திராசிரியர்	உசாடு
போய்யும் மேய்யும்:—சுவாமி ஞானப்பிரகாசரவர்கள் சாகு	
மதிப்புரை:—கக0, கசா, உரை, உகடு, இசா, சாகந, சாகு, சாகு, குடு, இங	
மதுரை இயற்றமிழ்மகாநாட்டுத் } மு. சுவாமி விபுலாநந்தரவர்கள் சாகநு தலைவர்பேருரை:—	
மதுரை இயற்றமிழ்மகாநாட்டைத் தொடக்கிவைத்த மாட்சிமைதங்கிய ஸேதுபதிமகாராஜவர்கள் சோற்போழிவி:— } சகந	
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க நீர்வாகஸிபைத்தீர்மானங்கள்:—	உச்சூ
வங்கியம்:— மு. சுவாமி விபுலாநந்தரவர்கள் இங	
வித்துானமுன்னேற்றம்:— } ஶி. பெ. நா. அப்புஸ்வாமி ஜயரவர்கள், B.A., B.L. இசக	
வித்துானவளர்ச்சி:— ஷி சகந	

அநுபந்தம்.

விஷயம்.

ஆய்விலகலாசாலைத் தமிழ்ப்பரிகைத் தேர்ச்சிக்குறிப்பு:—(பகுதி 11) பக. 1-34
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க வரவு சேலவு கணக்கு:— (பகுதி-ஞ.) பக. 1-8

நால்.

[முற்றுப்பெறுத்து.]

தநகைமான்மீயக } T. K. இராமா நுழையங்கார், உதவிப்பத்திராசிரியர் தறிப்புரை:— } (பகுதி-10.) பக. 679-682

பொருளுரை வழங்கியோர் பெயரும் பொருளுரைகளின் பெயரும் பக்கமும்

ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. அநந்தகிருஷ்ணயங்காரவர்கள், தென்திருப்பேரை.

இரங்கற்பா உஅ०

ஸ்ரீ. T. N. அப்பனியங்காரவர்கள், தலைமைத்தமிழாசிரியர், இசாமே சுவர் தேவஸ்தானபாடசாலை, மதுரை.

இரங்கற்பா உஅ०

ஸ்ரீ. பெ. நா. அப்புஸ்வாமி ஜயரவர்கள், B.A., B.L. மயிலாப்பூர், சென்னை.

விஞ்ஞான முன்னேற்றம் ... இசுக்க

விஞ்ஞான வளர்ச்சி ... சுசாந்

ஸ்ரீ. மு. அருணசலம்பிள்ளையவர்கள், M.A. சாம்பசிவம்தெரு, தியாக ராயநகர் சென்னை.

தத்துவப்பிரகாசர்காலம் ... இசுக்க

திருக்கோட்டியூர்ச் சௌமியநாராயணப்பெருமாள்

திருநாள்வாகனக்கவி ... காந்தி

ஸ்ரீ. மஹாவித்வான் பாஷாகவிசேகரர் ரா. இராகவையங்காரவர்கள், இராமநாதபுரம்.

இரங்கற்பா உஎச்

நான்மங்கலக்கவிகள் ... இந்திரன்

ஸ்ரீ. ராவ்ஸாஹிப் வித்வான் மு. இராகவையங்காரவர்கள், இராமநாத புரம்.

இரங்கற்பா உஎன்

நான்மங்கலக்கவிகள் ... இசுக்க

ஸ்ரீ. த. இராமநாதபிள்ளையவர்கள், B.A. ஆசிரியர், ஸ்கந்தர்வரோதய காலேஜ், சுன்னகம், யாழ்ப்பாணம்.

இந்துக்கள்வரலாறு ... அகை, காலக

ஸ்ரீ. வயி. நாக. ராம. அ. இராமநாதன்சேட்டியாரவர்கள், மதுரை.

இரங்கற்பா உஅக

ஸ்ரீ. ரா. இராமநாலையங்காரவர்கள், தமிழாசிரியர், ராஜாஸ் வைஸ் கூல், இராமநாதபுரம்.

இரங்கற்பா உஎகை

நான்மங்கலக்கவிகள் ... இசுக்க

